יוצא
מן הכלל
250 פריטי
ריהוט מסוגנן
ביבוא בלעדי

סניפים:
ת"א — רח' שלבים 8
מול מגרש חניה בלומפילד
טל. 827949—824230־03
ירושלים—שלומציון המלכה 9
טל. 222196־02
לישראלים היושבים בטורונטו—אלקל
2697 STEELS AV. WEST
ובעוד 167 חנויות ברחבי הארץ וברשת השקם.

כרטיס
טיסה
ל-PARIS כל שבוע
...ל בין הלקוחות אשר יבצעו קניות בבתי העסק של המועדון.

• טכנולוגיה ואיכות סקנדינבית
• יצור ישראלי —
כורסאות

— 30 שנות נסיון —
מפעל: רח' הסדנה 21, חולון
טל. 803701־03
אולם תצוגה:
...לת בנימין 132 ת"א
827230־03

מבצע פינות ישיבה
חנות המפעל:
פ"ת—קרית אריה
— מצומת עץ הזית —
חיפה: רח' בן יוסף 10 (צומת הצ'ק פוסט)

מבצע לחגים: הנחות אמיתיות
25%-35%
בכל חנויות
הרשת
חדרי שינה, סלונים, פינות אוכל
ומערכות קיר.

מקור הרהיטים
...ת המיטה עליה חלמת
דגם אקסקלוסיבי
של מקור הרהיטים
...ת"א
רח' וולפסון 2, טל. 829851, 822105
מתנה! סט מצעים לכל רוכש חדר שינה

SHAHAR
...ליטים
...שיפה חדשה בארץ
...אמץ שכבר מחדש את
...בטחון
...מחירים סבירים
...ליקוי ויעוץ חינם

בהגשת הנספחות המסחרית האיטלקית

איטליה: תעשיית עיבוד שבבי

איטליה, תעשיית המכונות והציוד לעיבוד שבבי דומה כיום לסרנה של אופנה עילית, ונודעת ביכולתה להציע פתרונות־ייצור התפורים לפי הדרישות הספיציפיות ביותר של המשתמשים. כך היא יכולה עתה להתגאות במעמד הבכיר שרכשה לה בתחום זה בשוק הבינלאומי.

ההצלחה הבינלאומית של הייצור האיטלקי בתחום זה היתה הדרגתית אך יציבה. ב־1977 היתה איטליה היצואנית השישית בגודלה, וחלקה בשוק היה 6.7 אחוזים. ב־1980, עם פלח של 7.6 אחוזים מהיצוא העולמי בענף זה, הגיעה איטליה למקום הרביעי אחרי גרמניה המזרחית וארצות הברית. ב־1984 שמרה איטליה על מעמדה ועל חלק השוק שהשיגה בתחילת שנות ה־80. ב־1984 הגיע יצוא מכונות העיבוד השבבי מאיטליה ל־980 מיליארד (עלייה של 9 אחוזים, במחירים הנוכחיים, לעומת 1983).

השיפור המכני ביצוא חשוב אפילו יותר מהעליה בערך. אין זה מקרה שב־1984 רשמה תעשיית העיבוד השבבי באיטליה את שיעורי החדירה הגבוהים ביותר לשווקי גרמניה המערבית וארצות־הברית – שווקים הנחשבים לכמעט הסגורים ביותר בפני יצרנים זרים.

הגידול של 20 אחוזים במכירות בגרמניה המערבית והגידול של 71 אחוזים ביצוא לארצות־הברית הם העדויות החותכות ביותר לשיפור האיכותי שאיפיין את התפתחות תעשייה זו באיטליה בשנים האחרונות. תוצאות אלה הושגו תודות לתקנים הגבוהים ולגמישות הייצור, שאיפשרו לאיטליה לעמוד בדרישות הצרכנים הזרים התובעניים והקפדניים ביותר. וביתר פירוט: היצרנים

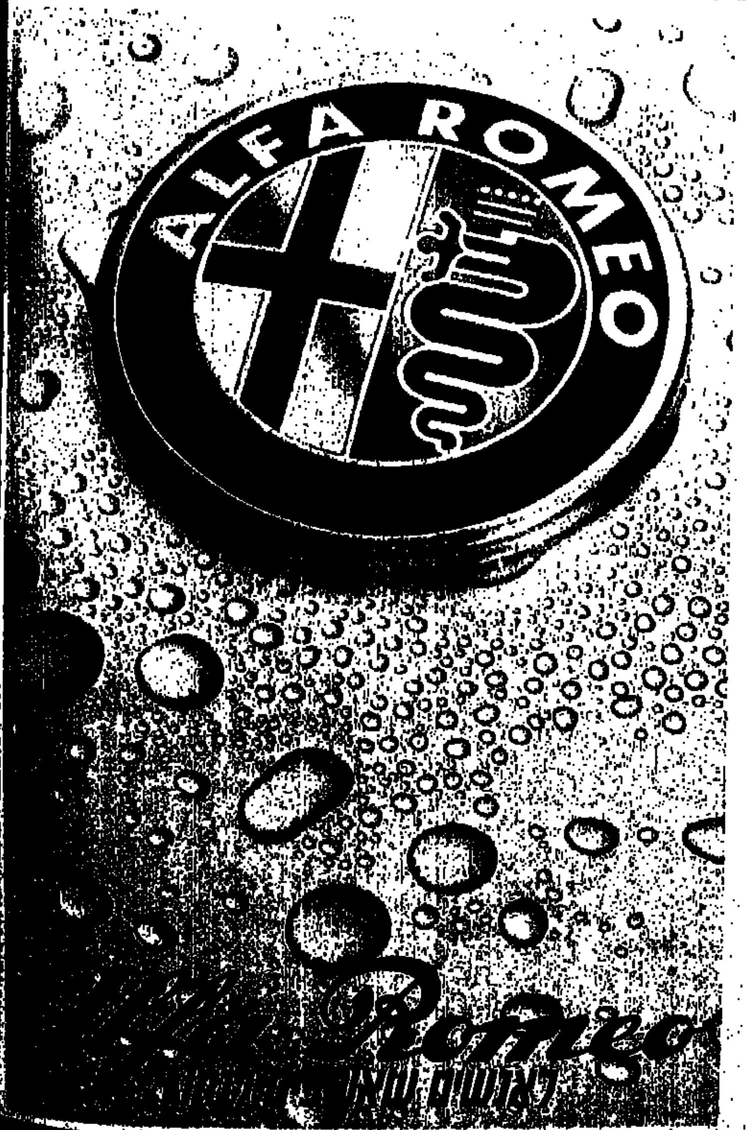

"אבי" יבוא ושיווק אופנועים
מוסך "אבי" הונדה
שרות אופנועים
★"הונדה"
★"סוזוקי"
★"פנטיק"
★"גראלי"
★"ז'קס"
★"מוטו גוצי"

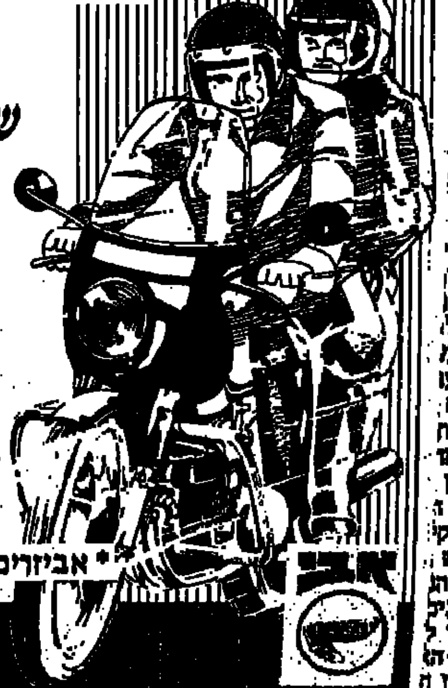

* אביזרים וחלקי חילוף מקוריים
סוכנות ראשית: תל אביב, דרך פ"ת 35 טל: 613879

עמוד ראשון

היינו ילדים וזה היה מזמן

קראנו בעתון כלשהו שהחודש מציין חיל האוויר הבריטי (R.A.F.) יובל להקמת הפיקודים שלו במתכונת הקיימת עד היום. יש להניח שיהיו שם, בבריטניה, הרבה טקסים ותגיגות ומסטים. ונוסטאלגיה בריטית מאופקת.

כנערי דור מלחמת העולם השנייה אנו זוכרים את ר.א.פ מנקודת תצפית של צופים ביומני קולנוע, ממגזינים בשחור־לבן, מסרטים של אהבה על הקרקע וגבורה בשחקים. וגם מהבסיסים שהקים החיל בפלשתינה־א"י, או ממוקדי ההסתופפות והבידור, אותם היו גורשים חיילי הוד מלכותו, כשבתוכם מתבלטים בכובעי המצחייה ובבטלידרסים הכחולים בהירים הטייסים. בדרך־כלל בהירי עור ושיער, בדרך־כלל משופמים בקפידה גוזזה לתפארת. הם הריפו תערובת ניחוחות של בירה וטבק וירג'ינה, בושם גברי והרבה הכרת ערך עצמם.

הם היו – או לפחות כך נראו – גבריי־עילית, ארסיטוקרטים הגוררים אחריהם בנונשאלנטיות הילת־גיבורים – גיחות סיור נועזות, הפצצות לעומק, קרבות נואשים מול מטוסי הלופטוואפה הגרמניים בשמי לונדון הבוערת, הפצצת גייסותיו של רומל במדבר המערבי, צניחות חירום ביערות העד של בורמה ומה־לא.

היו, כמובן, גם אנשי השירות של החיל האריסטוקרטי הזה. היו להם כובעי־סירה על הראש ולא היו להם כנפי־טייס על החזה. בתוכם היו לא מעט מגוייסים ארץ־ישראלים. ובתוך אלה, היה קומץ שחתר ללא לאות להבקיע את המחסום הפוליטי שהציבו שלטונות הצבא הבריטי, בינם לבין חלומם להיות טייסי קרב. מעטים מבין אלה הצליחו, בסופו של דבר, לפרוץ את המחסום הזה. ואלה היו, לאחר מכן, ראשוני חיל האוויר שלנו.

מנקודת תצפית של ילדים ומן הזווית הארץ־ישראלית ראינו את בחורי הר.א.פ ממריאים מהשדה של רמלה, במטוסים דו־כנפיים, להלחם בכנופיות הערביות בהרי שומרון. מאוחר יותר, כנערים, ראינו אותם נוחתים בבית־דראס שליד באר־טוביה, בעקיר שהפכה לתל־נוף, ברמת־דוד. ביומני החדשות ובסרטים ראינו אותם בסרבלי טיסה, חבושים בכובעי עור, מכסים את פניהם במסכות־חמצן של טיסת־גבהים. ברחובות תל־אביב וחיפה וירושלים ראינו אותם גהוצים ומצוחצחים, בבתי־קפה הדורים. ראינו אותם יוצאים ונכנסים בבתי מלון שהיו מחוץ לתחום שלנו, כשעל זרועותיהם תלויות נשים שענו באותם ימים להגדרה „מגונדרות". אלה שנעלו נעלי עקב דק וגבוה, שגרבו גרבי משי יקרים, עם תפר מאחור, שיצא מן הנעל ונעלם אי־שם במחוזות חשוקים. הדמיון הנערי פעל בקדחתנות. כשנהייה גדולים, הירהרו כמה וכמה מבני גילנו, נהייה תמירים ובוטחים כמותם. יהיו לנו נשים כמותן, בעלות חיוך חושני־פאטאלי ועיכוז מסחרר חושים. יצלמו אותנו מנחיתים בקור רוח מטוס „וולינגטון" שמנועיו בוערים, או „ספיטפייר" שכנפיו מרוסקות ודולפות. ובמועדון הקצינים, ליד הדלפק, ימתינו לנו נערות החיל גבוהות הקומה והחזה.

אחר־כך התבגרנו והיו מלחמות אחרות. הווית הטייס הישראלי הגמידה אף בעינינו את פארם של אנשי השחקים הבריטיים. נקודות התצפית והפרופורציות השתנו. את ה„ספיטפיירים" החליפו ה"מיסטרים".וגרבי המשי הוחלפו בגרבי ניילון, על כל המשתמע מכך.

לגבינו הר.א.פ היום הוא תמונות־מחזור מפלשתינה־א"י, פלאש־בק של מלחמות וקרבות שצפינו בהם מן הצד, דמיונות־נעורים, שמתערבבים בהם תצלומי קרבות, בתי־קפה שהיו מחוץ לתחומנו, בקבוקי משקה שהיינו צעירים מכדי ללגום מהם ונשים הלובשות בירית לגרביים ועושות תסרוקת „אונדולציה" לראשיהן, שיכולנו רק להזות בהן יבשי גרון ומיוזעי מצח.

קראנו בעתון שהר.א.פ. חגג בימים אלה. אין שום סיבה שלא נרים לכבוד החיל הזה כוס יין ישראלי, גם אם לא תמיד היינו אתו מאחורי אותו מיתרס.

מנחם תלמי

על החוף

■ נתניה. 130,000 תושבים. במלחמת העצמאות היו בה 7,000. הגירה חיובית, כך קוראים לזה בעירייה.

■ בשנת 1931 הגיעה קבוצת חלוצים מפתח־תקוה, שליחי תנועת „בני בנימין", לגבעות החול של אום־חלד. בראש הקבוצה עמד עובד בן־עמי. חיפשו מקום למושבה.

■ לפי האגדה, סלאח אל־חמדאן, השייח שישב על הגבעה, ביקש בתמורה „רק סכום סמלי, ששמרתי לכם על הקרקע כל־כך הרבה שנים".

■ ב־3.12.1948 הוכרזה לעיר. העיר הראשונה שהוכרזה במדינת ישראל העצמאית. ביצות וקדחת הפכו למטעי הדרים. הילד הראשון שנולד בנתניה, יואל אלראי, הוא היום ראש העיר.

■ במלחמת העולם השניה היתה מרכז נופש והבראה לצבאות של בעלות הברית. מאז הוטבע אופייה כעיר תיירות בישראל. כעיר חוף, בימים של טרום המדינה היתה „מקום הורדה" לעולים בלתי־ליגאליים. כיום, תושביה דוברים ב־70 לשונות.

■ קיימת בה תעשיית יהלומים, הגדולה ביותר בארץ. שילוב של תיירים עם יהלומים הולך טוב.

■ יש בה 32 בתי־מלון הקולטים כ־750,000 לינות לשנה. על־פי נתון זה קובעים את מספר התיירים והשנה היתה עליה בתיירות הפנים בכל הארץ. נתניה נמצאת במקום השני בתפוסת בתי המלון, אחרי אילת. זה הישג בעיני פרנסי העיר.

■ מלבד תושביה והתיירים, נתניה היא עיר־מחוז לרבע מיליון תושבי הסביבה. העיר משרתת את כולם במדרחוב, טיילת, שבעה חופי רחצה (כולם בחינם), חיי לילה. בקרוב – גם קניון גדול.

■ דבר אחד אין בה, פסטיוול כלשהו, כמו בערים אחרות בארץ. „אצלנו כל הקיץ פסטיוול אחד גדול", אומרים הנתניתים.

אביבה מץ

מחר, 16 בספטמבר, מוציא הדואר הבריטי סידרה של חמישה בולים עם תמונותיהם של מפקדים מהוללים של R.A.F., הוא חיל האוויר המלכותי הבריטי. הסיבה למסיבה היא מלאת 50 שנה להקמת הפיקודים האווירים, כפי שהם קיימים כיום: מטוסי־קרב, מפציצים, חופים והדרכה. ואולם, חיל האוויר הבריטי היה קיים במתכונת שונה עוד שנים רבות לפני־כן ועל אחד הבולים אכן מופיע מייסד החיל, לורד טרנצ'ארד, עם מטוס DH-9A שהיה בשימוש במלחמת העולם הראשונה. בשאר הבולים רואים את המפקדים שלחמו נגד הנאצים במלחמת העולם השניה, עם מטוסיהם: לורד טדר עם הטייפון, לורד דאודינג עם ההאריקן, לורד פורטל עם המוסקיטו וסר האריס עם הלנקסטר. את תמונות הבולים העביר אלינו מר שמואל שליט, מותיק הבולאים בארץ.

גבר לעניין
גליון מספר 58
י"א אלול תשמ"ו, 15.9.86
עורכת: תהילה עופר
עריכה גראפית: אורלי אנשל
איציק חנרט
מזכירת מערכת: ציפי לוי
טלפון 03־439111
מודעות: גילה שניידר
סימה בללי
טלפון 03־439474
כל הזכויות שמורות ל„מעריב"

בשער: עמנואלה סנוויטו, 21, אופטיקאית, מתנדבת בקיבוץ. אוהבת את העיר ואת החבר הישראלי. תראו אותה גם בעמוד האמצע. משהו משהו גם טשטושו. נמה.

צילום שער: מנחם עוז
איפור: רחלי רבון

„לגו" המערכת להשקייה הנבונה

ד"ר נעם למלשטרייך, שר המסחר והתעשייה מר אריאל שרון, ראש העיר יואל אלרואי, יורם בליזובסקי, מנכ"ל משרד המסחר והתעשייה ומזכיר העיר עו"ד רוני שמואל, בביקור במפעל לגו

מאת תלמה פרויד

אתם נוסעים לחו"ל. עברתם כבר את כל מסלול המכשולים: צלומים לדרכון, סדור אשרות, מטבע חוץ, אריזות מזוודות. נותר כאב הראש הנצחי: מי ישקה את העציצים? „לגו", חלוצת תעשיות ההשקייה בישראל, בשתוף פעולה עם יצרני מחשבים לגינות, שולפת לכם פתרון להשקיית העציצים והגינה: השקייה ביתית ממוחשבת עם מוצרי השקייה מתוחכמים פשוטים להפעלה. לא עוד תלות בחסדי השכנים, לא שברון לב על עציץ שנבל מעודף או מחוסר נוזלים. מערכת „לגו" תטפל בכל שתיל בתשומת הלב הראויה ותתן לו מים בדיוק בכמות הדרושה. אפשר לעלות למטוס.

זו רק דוגמה אחת מנפלאות „לגו" – תעשיית ההשקייה הישראלית הממוקמת בנתניה החוגגת בימים אלה 80 שנה להוסדה. „לגו" הגיעה לגבורות, אבל נשארה צעירה. היא צועדת ברוח הזמן ונחשבת לאחת החברות המובילות בשטח ההשקייה בעולם. תערוכות בינלאומיות בעולם ארחו כבר את מגוון מוצריה הרחב בתחומי ההשקייה החקלאית והביתית. פטנטים של מומחי „לגו" רשומים בארץ ובעולם, ועוד היד נטויה.

התחלה במוסקבה

הכל החל במוסקבה. זוסמן למלשטרייך, יהודי עם ראש להמצאות, יסד מפעל לאביזרי השקייה. ב־1920, כשהמפעל היה כבר בן 14 שנה, החליט זוסמן לעלות עם מפעלו ארצה. הוא התיישב בשכונת מונטיפיורי בתל אביב. „המפעל החל לייצר לראשונה ציוד השקייה בסוף שנות העשרים אחרי שסבי, זוסמן למלשטרייך, ואבי, משה, הגיעו למסקנה שהאקלים הישראלי 'מזמין' ייצור מוצרי השקייה" –אומר ד"ר נעם למלשטרייך, הנכד, דור שלישי למייסדי מפעל „לגו" וסמנכ"ל המפעל (אביו, משה למלשטרייך, הוא המנכ"ל).

בן הדור השני, משה למלשטרייך, הגיע למסקנה כבר מתחילת הדרך, כי המפעל צריך להתבסס על יצוא. הדגש ששם על נושא זה נשא פירות והמפעל הציב תוצאותיו כיום מייצא המפעל יצוא במליוני דולר בשנה. „משה למלשטרייך היה מהראשונים שהכניסו פלסטיקה להשקייה חקלאית במקום מתכות. בעולם כולו עוברים כיום לשיטה זו" אומר הבן, ד"ר נעם למלשטרייך, שאת לימודי הדוקטורט שלו עשה במכון הטכנולוגי של מסצ'וסטס (אמ.איי.טי.) וכיום הוא אחראי על מחקר ופיתוח במפעל. כמיטב המסורת המשפחתית של הראש היהודי הממציא לגו פטנטים רשם גם ד"ר למלשטרייך כאביו וסבו, מספר פטנטים בשטח ההשקייה.

מגוון מוצרים

חברת „לגו" מייצרת מגוון מוצרים רחב בשלושה תחומים: טפטוף (חלק מהמצאות שלה הביאו למהפיכה בתחום זה), ממטרות לחקלאות ולמיקרו השקייה, וגינון. בתחום הגינון נחשבת החברה לאחת המובילות בעולם. השנה יצאה „לגו" בקשת רחבה של מוצרים לחיבור מהיר בגינון, שהביאו להצלחה רבה ביצוא. „לגו" מייצרת ממטרי גיחה, ה"מונקים" מעל פני האדמה בעת ההשקייה וממטרי גזרה, שבהם ניתן לכוון את טווח גזרת ההשקייה. החברה מפתחת את מוצריה תוך מודעות תמידית לבעיית המחסור במים בארץ והמוצרים מביאים לחסכון במים.

„לגו" מפעל ממוחשב

הייצור במפעל „לגו" בנתניה ממוחשב חדיש. מחלקת המחקר והפיתוח של המפעל רשמו לזכותן הרבה הצלחות. מלבד הפטנטים הרשומים בעולם קבלו ארצות שונות רשיונות לייצר את מוצרי המפעל. „לגו" מייצאת ללמעלה מ־60 מדינות בהן: ארה"ב, ארצות מזרח ומערב אירופה, דרום אמריקה, יפן, אוסטרליה, ניו זילנד. „בתחום ההשקייה החקלאית המפעל משווק מערכות השקייה שלמות למן התכנון ועד לבצוע הסופי. יש תוות ענק, בפורטוריקו, אריזונה, צ'ילי, אוסטרליה, צרפת ואיטליה, שתוכננו ובוצעו על ידי אנשי „לגו" אומר ד"ר נועם למלשטרייך.

שתוף פעולה

שתוף פעולה פורה מתקיים בין „לגו" לחברת „מצר פלס" – יצרנית צנורות מקבוץ מצר, שהתמחתה בשווק מערכות השקייה שלמות, ובין חברת „הגרעין", המשווקת מערכות השקייה וטפטוף למושבים בארץ. „שתוף הפעולה מאפשר ל„לגו" לתת מגוון רחב של שרותים החל מתכנון ראשוני ועד שרות שדה בכל חלקי הארץ" אומר ד"ר למלשטרייך. שתוף הפעולה הוליד שווק מוצלח של מערכות השקייה וגינון בארץ ובעולם.

מפעל „לגו" בנתניה מייצר בשלוש משמרות והוא גא במערכת בקרת האיכות המעולה שלו. בנוסף לבקרת האיכות הפנימית עומדים חלק מהמוצרים גם בהשגחת מכון התקנים.

סיוע לגנן החובב

רגש מיוחד שמים ב„לגו" על סיוע לגנן החובב. עלוני הדרכה מציגים בפניו מגוון מוצרים ומאפשרים לו לפנות למפעל לשם קבלת הדרכה בנושא הרכבת מערכות השקיה וגינון. מפעל „לגו" הוא „ספור אנושי" בצד היותו סוד הצלחה תעשייתי. עובדים בו יוצאי אתיופיה, דרום אמריקה, רוסיה ועוד. כור היתוך אמיתי. משאבים רבים מושקעים באוטומציה. מומחי המפעל עוסקים בפתוח המוצר על כל שלביו מהרעיון הראשוני ועד יישומו בשטח.

שר המסחר והתעשייה ביקר במפעל

בימים אלה בקר במפעל „לגו" בנתניה שר המסחר והתעשייה, אריאל שרון, ומנכ"ל משרדו, יורם בליזובסקי. את הבקור יזמה עיריית נתניה וראש העירייה, יואל אלרואי, ומזכיר העיר, עו"ד רוני שמואל, שהצטרפו לביקור. האורחים קבלו סקירה על השגי המפעל בפיתוח מוצרים וביצוא. והאורחים הבחינו וודאי בכניסה לנתניה בפס הירוק המרשים, המושקה באמצעות מערכת ממוחשבת בת אלפי ממטרי גיחה מתוצרת „לגו".

בין החידושים עליהם שמעו נמצא גם נושא הטפטוף החקלאי. ב„לגו" מייצרים צנורות יחידים בסוגם בעולם המאפשרים את ניקוי הטפטפות כפני סתימות בשיטה חדשנית. המדובר בצנורות ה„סופר טיף", שהצילו יבולים בצפון הארץ, מקום בו משתמשים במי שפכים ובמי הכנרת להשקייה. „הצנור משווק בהצלחה במספר ארצות בעולם. השנה חקלאי מאוסטרליה, מלקולם רנדל, רשם בזכותו שיא עולמי ביבול עגבניות; שגדל באמצעות טפטוף בערכות „לגו". הדבר פורסם בבטאון האוסטרלי המקצועי „איריגיישן פרמר" אומר סמנכ"ל „לגו".

מכונה אוטומטית להרכבת טפטפות המופעלת ע"י עולי אתיופיה

עמדת מכירה לגינון, שבאה לענות על בעיות ישו השקיה לגנן החובב

לא עוד עו"ד

עו"ד שמחה זיו, משפטים מפורסמים, שמעיה ושרה אנג'ל, הרצל אביטן ■ שיחק שאננות כשנעצר בחשד סחר־סמים ■ עכשיו עושה סרטים, כי למצלמה יש כוח ■ משהו מיוחד ■

עורך־דין שמחה זיו. שעון יד כתום, שלפעמים מוציא אש. עז אחת בבית על תקן של פודל. "הגללים שלה לפחות לא נמרחים". שני תוריים. שתי נעליים ירוקות. כתובת קעקע של נמר. מרילין מונרו של אנדי וורהול. ספרי חוקים יחד עם קסטות ויריאו מעידן שולץ האיום. ג'לי צהוב, יוגורט לבן. קצין במילואים. עין זכוכית, כתוצאה מתאונה באימון צבאי. "זו הבסדר, זו הזכוכית" – שלא יהיו אי הבנות. בן שלושים ושבע. תיקים כבדים. שמעיה אנג'ל, שרה אנג'ל, הרצל אביטן. גרוש פעמיים. משרד מצליח. איבגי בסרט "מתחת לאף" משחק לקוח של זיו. ויש גם צד שני של המיתרס: מעצר בחשד סחר בסמים, אוי־טוי־טוי משפט. עכשיו בעניין הפקות סרטים.

מה פתאום קולנוע?

דבר ראשון, אני מצלם בוידיאו כבר שנים. בחודשים האחרונים צילמתי את החתונה של יובל בנאי, את יום ההולדת של אורי ליפשיץ, ואת יום ההולדת של שמוליק קראוס בכסית.

> **"נגמרה תקופת הלינץ'. עדיף שתשעה פושעים ייצאו זכאים, מאשר שחף מפשע אחד אשם"**

אני כותב תסריטים שקשורים לעבודה. עד היום לא ניסיתי להריץ את זה. המעבר מבית המשפט לסרטים נראה לי טבעי. חוץ מזה, לאבי ז"ל, שהיה רוקח, היתה מכונת הקרנה יחידה בשכונה. בימי שישי הוא היה מקרין, ואמא שלי היתה מסובבת את התרגום. בכלל, מי לא אוהב סרטים? כשהייתי סטודנט הייתי הולך להצגה יומית ראשונה ושניה. ויש גם העניין להחליף מצעים. חמש־עשרה שנה אני מתעסק במשפטים. זה שוחק, מתיש. בעבודת עריכת־דין יש הצד של שמירת זכויות הפרט, תיקון עוולות. הרבה תיסכול שדברים לא זזים. למצלמה יש כוח חזק יותר.

זו לא גישה נאיבית?

לא יודע. אחד הנושאים הכאובים ביותר זה הצפיפות בבתי הכלא. מצב בלתי נסבל. לדעתי הסרט "מאחורי הסורגים" העביר משהו מזה.

נו, וזה הזיז משהו?

עובדה שרפי סוויסה ניסה לשפר את המצב. אי־אפשר להצביע, לומר איפה זה מתחיל ואיפה זה נגמר. אני מניח שיש לכך אפקט מצטבר. בשטח, עורכי הדין עושים עבודה חזקה, נלחמים על זכויות הפרט שנרמסות יום יום. נלחמים אפילו על הזכות הטריוויאלית כל־כך, זכות השתיקה. היא לא ניתנת על מגש של כסף. באיזה שהוא מקום עורך־דין מחנך, נותן שיעורי אזרחות.

זו לא הצטעצעות?

לא. לכל עורך־דין יש את הפוילשטיק שלו. אבל אני מוחה בתוקף על הגישה שעבודת עריכת־הדין עומדת לפעמים בניגוד לטובת הציבור. נקודת המוצא היא שהחוק שולט. נגמרה תקופת הלינץ'. בכל מערכת משפט נאורה ישנו כלל, האומר שעדיף שתשעה פושעים ייצאו זכאים, מאשר חף מפשע אחד אשם. אני לא המצאתי את השיטה. הרי לא אנחנו שופטים את הנאשם.

אז בכל זאת, איפה אתה מוצא את עצמך בתעשיית הקולנוע?

בעיקרון אני פוזל לכתיבת תסריטים. אבל רק עם הזמן זה יהיה ברור יותר. כל יום בבית המשפט שווה סרט. אווירה של חשמל. עובדה, בבתי המשפט האולמות מלאים עד אפס מקום. וזה מביא אותי לחשוב שבבית המשפט צריך לגבות כספים, ובמוזיאון הצמוד – לא. למה שהסקרנים לא ישלמו כסף? כל בוקר יש שם ההצגות הכי טובות בעיר. את יודעת, יש משולש מוזר: בית־חולים איכילוב – מוזיאון תל־אביב – בית המשפט. תארי לך, אם קהל סקרנים היה מגיע כל בוקר לחדר ניתוחים ומציץ לקרבי המנותח. במשפטים יש עיקרון הפומביות והרבה פעמים נאשמים מופשטים שם עירום ועריה. אותו דבר. בתיק האחרון שלי הגנתי על חשוד ברצח הומוסקסואל בן חמישים בגן העצמאות. במשפט הזה נגולה התמונה של חיי ההומוסקסואלים. הוא היה צריך לחשוף את הפרטים הכי אינטימיים. לא נעים. בסופו של דבר הוא זוכה. ואני – פרשתי כמו גרטה גרבו. בשיא ההצלחה.

השותף שלך דור יפתח פרש מהמשרד, אתה בתעשיית הקולנוע מרגיש כמו גרבו, ואנשים פונים עדיין למשרד בזכות השם שלך. זה הוגן?

אני נוהג כך שנים. השיטה היא שאני בוחר שני עורכי־דין, מכניס אותם כשותפים ודואג שיהיו יותר טובים ממני. במשרד עוברים עכשיו רענן דהרי בנושא הפלילי ואיילה גזית במישור האזרחי. השם שלי יוצר מחוייבות ללקוח, אחריות לכך שעורכי הדין האלה יעשו את העבודה הטובה ביותר. אני מעדיף היום לנהל את המשרד ולהיות מאחורי הקלעים. בבית המשפט אני מופיע רק כפקק, או במקרים שמעניינים אותי במיוחד, וכשמדובר באנשים שייכים לתעשיית הסרטים. בעיקרון לא עזבתי את המשרד.

אתה ידוע בתור העורך־דין של שמעיה אנג'ל. איך התחיל הקשר?

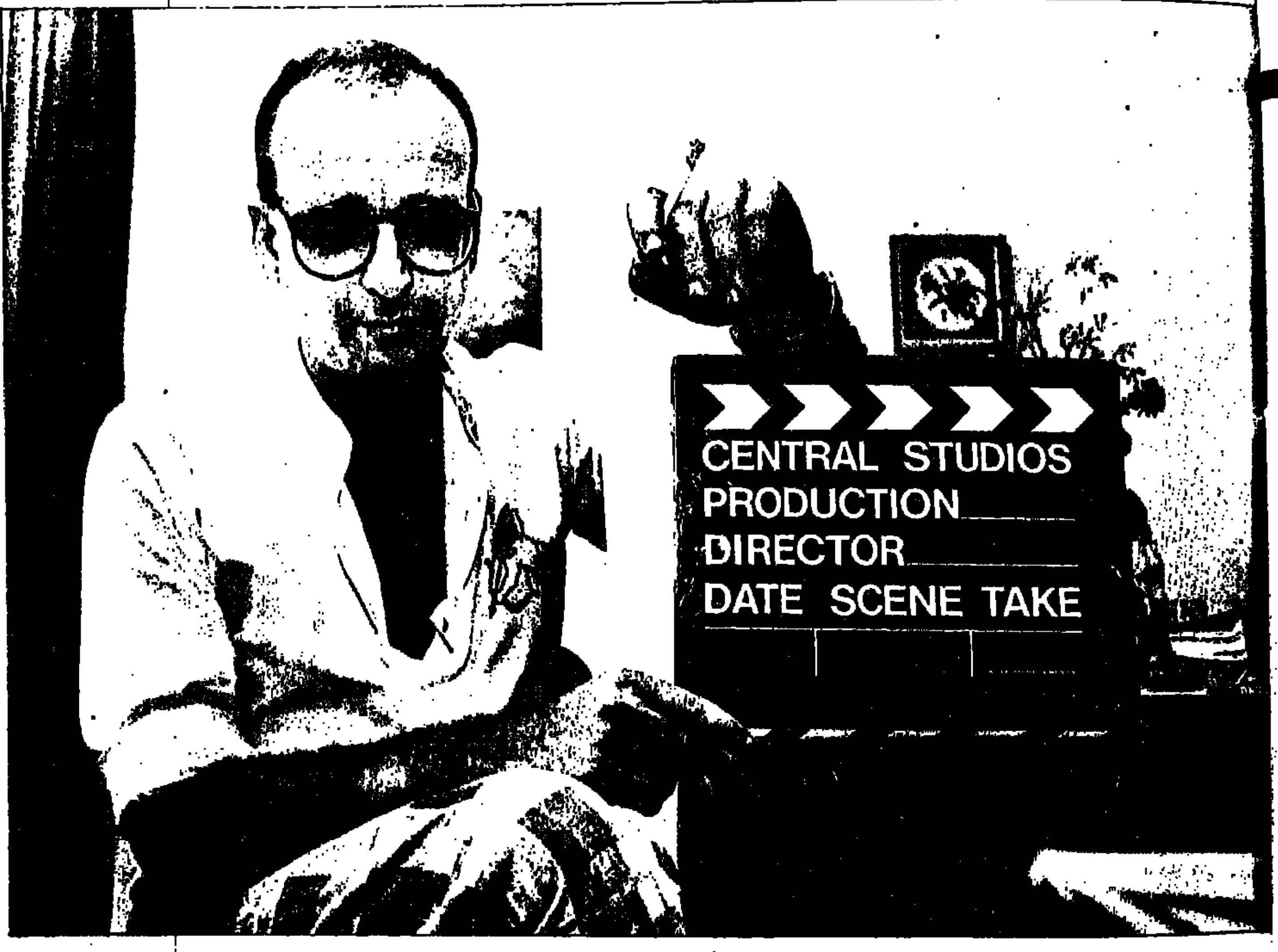

עו"ד שמחה זיו. קצין מיל. עין זכוכית. כתובת קעקע. נעליים ירוקות. משפטים מפורסמים. מעצר. קולנוע. צילם: רוני קסטרו.

ייצגתי אותו חמש־שש שנים, כשכל חודש הוא היה חשוד ברצח אחר. בסופו של דבר, הוא תמיד שוחרר. צריך להבין שההתייחסות שלי אליו היא לא כשל שופט, אלא קל יותר לראות אותו במשקפיים של כומר. אפילו אדם שרצח אלפיים איש, הוא עדיין בן־אדם. בסתם שיחה שמעיה סימפטי ואינטלגנטי. הוא נראה טוב, לא חתוך, לא מצולק. כשהוא מגיע למשרד אין תחושה של פחד.

> **"כל יום בבית המשפט שווה סרט. בבתי המשפט האולמות מלאים עד אפס מקום. צריך לגבות כספים, למה שסקרנים לא ישלמו? שם ההצגות הכי טובות בעיר"**

הוא תרם להצלחה שלך?

בוודאי. שמעיה ואנשים כמוהו הם גיבורי תיקשורת. ברגע שמייצגים אותם מקבלים כיסוי נרחב בעיתונות.

זה שיקול?

כן. בהחלט.

טענו שהכרת את עירית פרנק אשתך השניה דרך שרה אנג'ל?

זה לא מדויק. את עירית היכרתי כשעבדה בסרט. אז התברר לי שהיא מכירה אותי הרבה יותר טוב ממה שחשבתי, בגלל חוג לדרמה שהעבירה בכלא נווה־תירצה. שתי השחקניות הראשיות במחזה שהעלו שם היו שרה אנג'ל ואורית ארביב. את ההיסטוריה שלי היא למדה עוד לפני שהיכרנו דרך 'שמוליק' (שרה אנג'ל).

פעמיים היית נשוי לתקופות של שלושה חודשים. זו מדיניות?

הגעתי למסקנה ששלושה חודשים הם סוג של מחזוריות בחיי. שלושה חודשים ניגנתי בגיטרה. שלושה חודשים למדתי ערבית... אני מקווה שהקולנוע ישבור את המחזוריות הזו.

באפריל שנה שעברה, לאחר חיפוש שלישי בביתך, הוחלט לעצור אותך בחשד סחר בסמים. מה זה עשה לך?

זה עשה הרגשה מאוד לא נעימה. בפירוש התביישתי מהשופטים, אבל בסופו של דבר התגברתי על זה. מבחינת העבודה זה לא הזיק. להיפך, הקליינטים שלי הבינו שאני לא עורך־דין מכור, כלומר אם הייתי פוזל לעבר המשטרה זה לא היה קורה.

מה זה עשה בבטן?

כלפי חוץ שיחקתי אותה שאנן, אבל היו הרבה מתחים. הרבה.

איך אתה מסביר את החיפושים החוזרים ונשנים של המשטרה בביתך?

בשביל השוטרים זו סנסציה לעצור עורך־דין. זה מביא להם סיפוק, פורקן על השנאה הלא מוצדקת שקיימת בינם ובין עורכי הדין. תשאלי שוטר מהו שונא הכי הרבה, והוא יאמר עורך־דין. הם מתייחסים אלינו כמי ששמים מקל בגלגלי החקירה.

זה מזכיר את הסיפור של מסדר הזיהוי, בו גילחת את שפמו של החשוד והבאת את אחיו הדומה לו, שבילבל את המזהה.

במסדר זיהוי תפקידנו למנוע את הבלטת החשוד. אני תמיד מגיע עם כלי גילוח, מסרק, ובגדים. בפעם הזו ממש השתוללתי, עשיתי לו אפילו גבות דקות, אבל הכל נעשה בנוכחות השוטרים. שמוליק קראוס לימד אותי פטנט במסדר זיהוי. ברגע שהמזהה שמה את ידה על כתף החשוד, כסימן לזיהוי, הוא שואל, תגידי, זה לא יכול להיות הוא? ומצביע על מישהו אחר. באופן אינסטינקטיווי המזוהה מביטה לאותו כוון. במשפט תמיד אפשר לטעון שבגלל המבט הזה הזיהוי לא וודאי במאה אחוז. יש גם הרבה סיפורים של אמונות תפלות. היה אחד שאמא שלו תעקשה שיכניס דוכיפת מת לכיס. הרוב מסתפקים בסוכר בכיסים. סוכר נגד זיהוי.

יש לך דימוי של רווק מבוקש, כזה שנתקע בטורי רכילות.

זה הדימוי שלי? האמת שזה די מביש להיכנס למדורי הרכילות. שנים נמנעתי. לא יוזם כאלה דברים. ובחורות? פעם הייתי מקרקר סביבן, היום זה אחרת. עייפות החומר.

הצניעות הזו לא מסתדרת עם ההופעה החיצונית יוצאת הדופן שלך.

אני אוהב בגדים יפים. אפילו עיצבתי פעם בגדים. אולי זה רצון להיות יוצא דופן. לא יודע.

אז פעם עיצבת בגדים, ופתחת מסעדה עם אוכ ברוך וחיים ברנשטיין, אחר־כך הפקת את ההופעות של שולץ ולהקת מים חמים, והשתתפת בסרטים מטורפים. אולי גם הקולנוע זה סטוץ?

אני מקווה שלא.

מיכל קפדא ■

קונג־פו

„ליאופרד" ו„קוף גיבון" לוחמים על הדשא, בהרצליה ■ שני דנים צעירים למדו במזרח הרחוק את תורת הקרב הסיני ורוצים להנחילו גם לישראלים ■

ליל ירח מלא. שני גברים בלונדים וסמוקי פנים, ניצבים זה מול זה בתנוחת תקיפה. דממה מסביב. הנוכחים מתבוננים בשניים כמהופנטים. הם מדגימים בתנועות מהוקצעות ואלגנטיות להפליא את אומנותם – לוחמת קונג־פו. המבוגר שביניהם, ג'ון סבירט. מולו – אחיו הצעיר, ג'ק. המקום: גן של בית פרטי בהרצליה. קרב סיני עתיק, מבוצע על ידי ילידי דנמרק, בישראל.

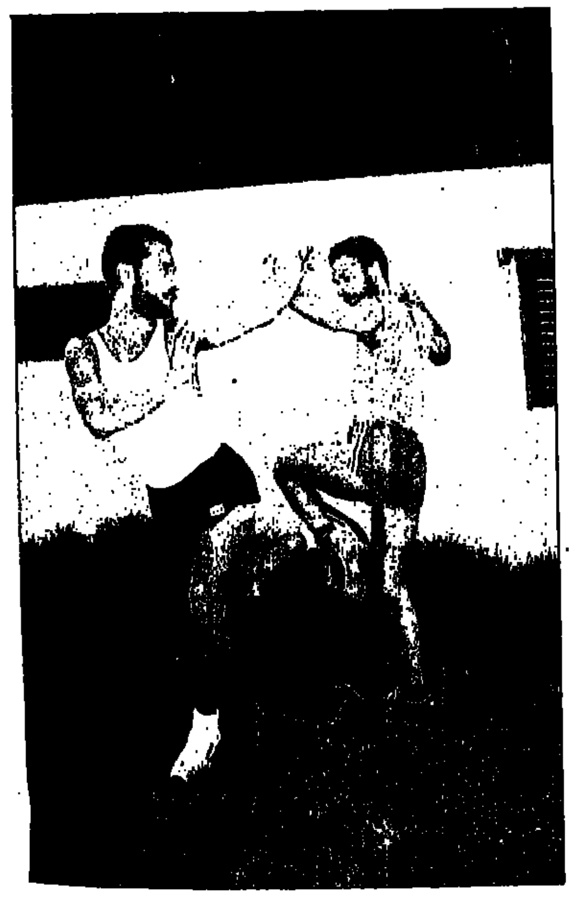

ג'ון מניע קצובות מוט ישר, מן הכלים לתקיפה היותר מוכרים של קונג־פו. תנועותיו החתוליות של הוויקינג הזה, יליד קופנהגן, יזכירו גם למי שלא אמון על רזי ומיכמני תורת הלוחמה הזאת, ליאופרד במיטבו. כשיש כבר ליאופרד בסביבה הקרובה למלונות היוקרה של הרצליה־פיתוח, מה עוד חסר? אולי עוד ייצור אופייני לארץ סין – קוף גיבון. את תפקיד הקוף ימלא בהצלחה לא מבוטלת האח ג'ק, קטן קומה. אבל חסר לכם שתנסו להתחיל אתו...

כדי להשלים את תמונת הקרב יריים ג'ק אל מול המוט שבידי האח הבכור, כלי לחימה מוזר, נוצ'אקו, כך קוראים לו במזרח. ונוצ'אקו זה, אם תשאלו את מי שקצת מבין או שראה בסרטים, נחשב לאחד מכלי המשחית הקטלניים ביותר. הוא מורכב משלושה מקלות קצרים, מחוברים אחד לשני בשלשלאות ברזל. מיומנותו של ג'ק בדיוק השימוש בנוצ'אקו מדהימה. אבל אל דאגה. אם חששתם לרגע כי עומדים אנו לחזות בשפיכות דמים, בין מידשאותיה של הרצליה העיר, אתם יכולים מיד להירגע. השניים מדגימים אותה ככה סולידי, אבל עדין. כמו אחים.

לקח לנו הרבה זמן להקים את הסקנדינבווים האלה ממקום מושבם הרוגע, באכסדרת ביתו של שלמה חלוץ, המארח הישראלי, כדי להדגים לוחמת קונג־פו. כמו שאתם רואים את הצמד הנחמד־הזה, בצבעי ארום לבן רניים, הם מיד יגלו לך, שלא יהיה מקום לספק, שדם חם, צועני אוריגינאלי, זורם גם זורם בעורקיהם. ניתן לבחור לדבר. קרימה ג'ון: „אתה שואל איך מגיעים חיוורי פנים כמונו למזרח? אז ככה. נתחיל מזה שבנט, אבינו, היה צועני. עד היום אני לא יודע מהיכן הגיע לצפון. משהו כמו דרום יוגוסלאוויה, ככל הנראה. כבר מגיל צעיר היתה לנו משיכה דרומה, תמיד דרומה. בגיל שש־עשרה, עם חבר, קיטבגים על הגב ו...קרימה. בטרמפים נסענו למקום שבו יהיה לנו חם".

אחר־כך פנו מזרחה. באפגניסטאן שרדו אותם. „לא התרגשנו מזה במיוחד, מתרגלים. הסתכסכנו עם שוטרי גבול שלא ראו מימיהם כרנשים מוזרים עם שיער ארוך. אז עוד לא הכירו את ההיפים. בכפר קטן, השוכן בגבול בורמה תאילנד, גילינו את התאואיזם. מין חכמה עתיקת יומין, מבוססת על אמירות חכמות, מהחיים. לדוגמה: 'העשב יתכופף לו ברוח – האילן החזק יישבר'. משמע: בחיים כדאי להיות גמישים ולא נוקשים".

הוא נדלק על זה ושֵׂרַץ קבוע בין מלוכסני העיניים. את תאילנד אהב יותר מכל הארצות במזרח בהן ביקר: בורמה, הודו, סינגפור, הונג־קונג, טאיוואן, יפן וקצת דרום־קוריאה. עד שנמאס לו קצת מהמזרח ואז גילה ג'ון את ישראל. הוא אומר שזו היתה אהבה ממבט ראשון. כן, האם, יוליה, ממוצא יהודי. שורשים, אלא מה. כאן גילה את יפו. ואת שלמה חלוץ, שיחד היו יושבים אל מול הגלים ותופסים שקיעה על רקע אנדרומדה. תופסים ראש על החיים, קונפוציוס, תנ"ך, אהבה, שלום.

קלט אותנו חזק. כמעט והשתקע בקיבוץ יד מרדכי. נשאר פה לשנוורים רבים ברחו מן הארץ במלחמת יום הכיפורים. „אחרי ארבע שנים בארץ, עם עברית פרפקט, מופיעים לי פתאום אמי ואחי הקטן ג'ק. נתנו לי 200 דולר לטיסה חזרה לקופנהגן. בחיים שלי לא ראיתי סכום כזה גדול. לא היה לי נעים. טסתי".

ג'וני סבירט, במכנסיים אדומים ואחיו ג'ק, בכחולים, מדגימים את תורת הלחימה קונג־פו. צילם: שחר מלמר.

סיפורו של ג'ק, האח הצעיר: „מה שהחזיק אותי בבית, זה היה הספורט. הוקי קרח, התעמלות, קרטה. ובכל זאת הרגשתי שחסר לי משהו. כשג'ון סיפר לי על המזרח, החלטנו שאנחנו הולכים על הקונג־פו. במשך ארבע שנים, יום יום, שמונה שעות ביום נשמנו קונג־פו. רוב הזמן היינו עם המדריך, סיי־פו. במעקב מתמיד. צריכים להיות מושלמים, בכל התחומים. לבסוף הצלחנו. זה לגמרי לא היה קל, אבל קיבלנו הסמכה".

נראה מה זה. קונג־פו היא שיטת לחימה שונה לגמרי מן השיטות האחרות, דוגמת ג'ודו, או קראטה. פה לא מקבלים חגורות ודרגות. המעמד שלך נקבע על־פי קרבתך לסיי־פו, המדריך האישי. ככל שהוא מקרב אותך יותר, סימן שאתה בדרך הנכונה. וכשאתה הופך בעצמך לסיי־פו, כמו שקרה עם ג'ון וג'ק, זה אומר שאתה יכול ללמד את התורה. למה תורה? כי בקונג־פו הלחימה היא רק חלק קטן. זה אורח־חיים. קירבה לטבע. להרגיש כמו ציפור, להרגיש את הים, את האדמה ועוד.

כל אחד בוחר לו את האסכולה המתאימה לו. ג'ק, לדוגמה, בשל היותו נמוך, נוח היה לו עם הסגנון של קוף הגיבון. כעת אנחנו יודעים למה ליאופרד ולמה גיבון. פרטים נוספים על תורת הקונג־פו לא הצלחתי לדלות מפיהם. מתברר שיש פה גם עניין של חשאיות ומסורת שנשמרו ארבעת אלפים שנה ולא תימסר התורה על רגל אחת, לכל סקרן. פעם, תורת הקונג־פו היתה נחלת גברי המזרח בלבד. נשים מעטות ניסו לחרור לרזיה, אך עדיין העסק הזה נשאר בתחום הגברי. לימים הגיעה התורה גם למערב ובדנמרק, כך מתברר יש כיום כמה מקומות שעוסקים בה.

מרגלית, רעייתו של המארח, יוצקת אל ספלנו תה סיני ירקרק. ואז שולף ג'ון את שפנו הנסתר: הוא יקים מכון לקונג־פו במדינת היהודים. וכך עלה הרעיון, לדבריו: „לשלמה יש חבר במשטרה, שבזמנו פנה אלי כדי שאאמן אנשי משטרה וצבא. אז לא יכולתי. אולם היום, כשיש לי הסמכה ללמד, לא יכולתי עוד לסרב. באתי שוב, כדי לנסות ולהפיץ את הקונג־פו. גם כהשקפת עולם".

שני האחים נראים שלווים ורגועים מאד. הם מספרים שלא היו כאלה לפני שעברו את הקונג־פו. תשמע מהם הרבה דיבורים גם על רפואה טבעונית, ועל סגולותיה המופלאות. וצד נוסף, התקרבות מחודשת של האדם אל בוראו, דרך הטבע. אלוהים? כאן יש לג'ון תשובה נחרצת: „בוודאי! אני מאמין באל אחד, אבל מאמין גם שלכל אחד יש־האלוהים שלו, בדרך שלו. אני לא רואה את עצמי לא כיהודי, לא כנוצרי ולא כמוסלמי. לא משנה לי מה יכתבו בתעודת הזיהוי שלי. בכל מקרה, קונג־פו מסייע למי שמאמין, להרגיש קרוב יותר לאמונתו, כמו גם לסביבתו". הסביבה היא עכשו ישראל. ולא נראה שאיזו אמא יהודיה־דנית תצליח לחטוף אותם מאיתנו בחזרה.

עמית דובקין ■

מחשב

שם המשחק: „קח־תן"

כל חייל מחזיק בתרמילו את שרביט הגנרל וכל אבא מחזיק, בתיק הג'יימס־בונד שלו דיסקט עבור המחשב של הבן שלו. עברו ימי הזוהר של קלטות הווידאו. הגיעו ימי הדיסקטים. עכשיו, במקום לצפות בסרט כחול באישון לילה, אנחנו מבלים לילות ירוקים מול מסך המוניטור, בנסיונות סרק לפצח את מסתורי משחקי המחשב המועתקים. ישראל היא מדינה של מעתיקי תוכניות מחשב. כך סבור איש מחשבים מאוכזב, שניסה למכור בארץ חבילת תוכנה מתוחכמת, שהעתקיה כבר היו בכל הבתים, בצורה בלתי חוקית, כמובן.

שם המשחק הוא „קח־תן". תן תוכנית עיבוד תמלילים „איב" תמורת דיסקט „לוטוס". תן שקלים וקח דיסקט משחקים. בתיק שלנו מוכנים תמיד דיסקטים ריקים לשיכפול. את הדיסקטים בבית נוח לנו לשים בקופסה. אחרת יתלכלכו, יתקמטו, יאבדו או, חלילה, מישהו יקלקל לנו את התוכנה שעבדנו עליה לילות רבים, תוך נסיון לפצח את רזי הכורסה הישראלית. בשוק יש קופסאות פח, אריזות פלסטיק לחמישים ומאה דיסקטים, לדוגמה, קופסת הדיסקטים המשווקת ע"י „לוטוס אלקטרוניקה" מגבעתיים. מפלסטיק, מכילה 50 דיסקטים, נעולה במפתח, ובחזיתה מקום לארבעה דיסקטים נוספים, שעימהם אנחנו עובדים באופן שוטף. סיפור של 33 ש"ח. המינוס היחיד – קופסה גדולה מדי לנשיאה במהלך יום העבודה. דיסקטים מוכרים בדרך כלל באריזות של עשיריות, או כודרות. האריזה השימושית המקורית שמצאתי במדפי חנויות ציוד המחשבים שייכת לחברת „פולרויד" האמריקנית. בנוסף לעשרה דיסקטים מאיכות טובה (עשרים שנות אחריות המובטחת על ידי היצרן מספיקות לכם?) תקבלו אריזה שאפשר להציבה על השולחן, ובסיבוב כפתור נפרשים מולך כל כותרות הדיסקטים שבה.

אבי דר

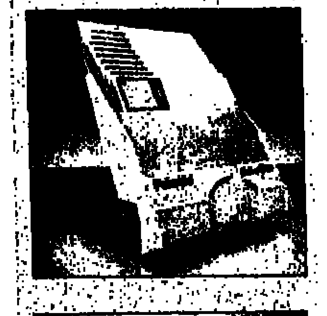

תיבות לדיסקטים. שומר עליהן וקל על המשתמש בהן.

רדיו

שהוא „קומבינה". גם פנס.

פעם, שנים לפני עידן ה„פאק מן" ומשחקי הווידיאו האחרים, השתוקקו הילדים לאולרים. ככל שהאולר היה מורכב ועמוס יותר, כך עלתה קרנו של הבעלים הגאה. וכך הסתובבנו עם מיתקן ממנו פרוץ חולץ, כפית, מולג, מברג ומה לא. אפילו להב אולר היה שם. אבל תמיד, תמיד הגיע לשכונה מישהו ששבר את השוק ואת לבנו, כשהציג אולר עם עוד אביזר, שלא חשבנו עליו קודם. בינתיים איבדו האולרים את זוהרם, אבל הצירופים, „קומבינות" בלשון העם, ממשיכים להלך עלינו קסמים. עט שהיא גם פנס, עדיפה על סתם עט, ספר–קלטת עדיף על ספר או קלטת, בריכה עם ג'אקוזי עולה עשרות־מונים על בריכה רגילה.

החידוש האחרון בשטח: מיתקן שהוא לא רק רדיו, לא רק שעון מעורר, לא רק מכשיר אזעקה – אלא כל הדברים הללו כאחד. והחידוש המפתיע – זהו גם פנס רב־עוצמה! עוד פרטים: רדיו איי.אמ./אפ.אמ.; רמקול 3 אינטש; אנטנה; שעון קוורץ, קריאת־זמן דיגיטלית; מיתקן אזעקה המסוגל להשמיע צוות אזהרה בשעות מסוימות – או, לחילופין, להפעיל את הרדיו בשעה מתוכננת מראש; ובלחיצת כפתור – סילון־אור בוקע מהנורה הקבועה בדופן המכשיר. המחיר בארה"ב הוא 69.95 דולר. כרגיל אצל האמריקנים, בטריות לא כלולות במחיר.

אריה רייכמן

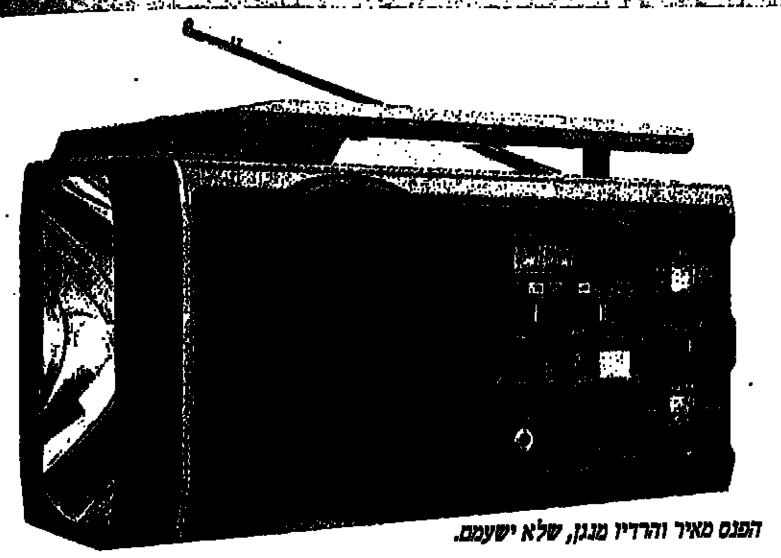

הפנס מאיר והרדיו מנגן, שלא ישעמם.

סיגריה

עישון נטול רעל

יש דרכים רבות להפסיק לעשן, אבל יש רק דרך אחת הפועלת, כמו בגמילה מסמים: הפסקה איטית, תוך ניקוי הדרגתי של הגוף מן הרעל – הניקוטין. הפומיות שאתם רואים פה נמכרות בארה"ב והן מבטיחות, לדברי היצרן, גמילה מעישון תוך שמונה שבועות.

וכך נגמלים: מעשנים סיגריות בכמות שהייתם רגילים לה, אבל דרך פומית. מתחילים בפומית הכהה, המסננת את הפיח והניקוטין שבסיגריה ב־25%. ממשיכים להשתמש באותה פומית במשך שבועיים. מדי פעם מנקים אותה. עוברים לפומית השניה, הבהירה יותר, המקטינה את הניקוטין והפיח ב־50%. מקץ שבועיים נוספים עוברים לפומית עוד יותר בהירה, המקטינה ב־70%. אחרי עוד שבועיים – לפומית הבהירה ביותר, העוצרת 90%, כלומר, מאפשרת רק ל־10% מהפיח והניקוטין להגיע לריאותיך.

אחרי שמונה שבועות, טוען היצרן, הגוף אינו זקוק עוד לניקוטין. מה שלא תחזיקו בפה – עפרון, פומית כלי סיגריה, אפילו קשית – יספק את יצר המציצה שלכם. תנו את תמונת פילטר הגמילה למישהו שנוסע לארה"ב, ובקשו מתנה לא יקרה. אולי תרוויחו בריאות.

בגרמניה המערבית, לעומת זאת, טוען קשיש בן 76, ברונו פוגלהיים, שהמציא „סיגריה בריאותית". במקום טבק הוא מגלגל בנייר – פחם. פוגלהיים פנה באחרונה למשרד לרישום פאטנטים במינכן, בבקשה לרשום את „עזר העישון הבלתי־רעיל" שלו. הוא אינו יכול לקרוא לו סיגריה, כי אין בו טבק.

פוגלמן, בעצמו לוחם נחוש בתופעת העישון, חיפש חומר לא אורגני, ששריפתו אינה מותירה חומר־לוואי. הוא בחר בתערובת של פחם וברזל דליק (יש דבר כזה). הסיגריה העתידית תהיה, אם כן, מקל פחם, בעל ניחוח ארומטי כשל טבק. הפחמן הדו־חמצני הרעיל המופק מהשריפה ייספג בפילטר, שיותקן בבדל הסיגריה, ויהיה דומה לפילטרים של מסיכות גז.

עופר הילל

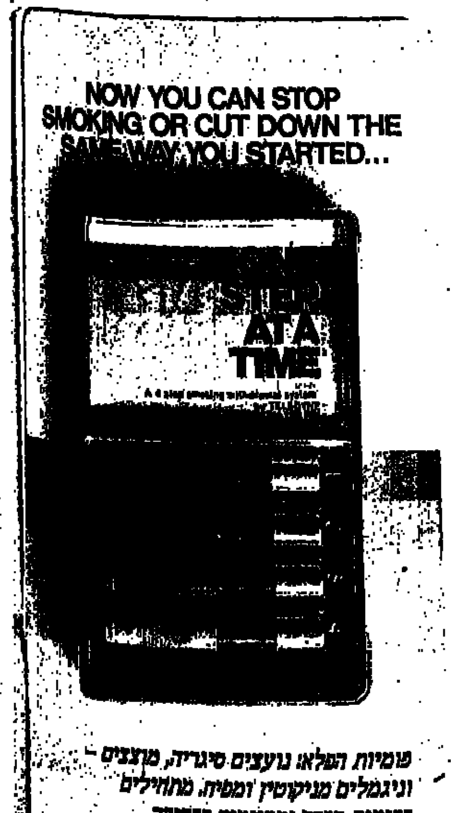

פומיות הפלא: נועצים סיגריה, מוצצים – וניגמלים מניקוטין ומפיח. מתחילים בפומית הכהה ומסיימים בבהירה.

מיזוג

כוח סולארי בכובע ספארי

כשהמציאו את כובעי הספארי, איש לא חשב עדיין על כוח סולארי. אולי זו הסיבה שכל כך הזיעו בזמן הציד. היום יש פטנטים. למשל, המאוורר הזעיר המותקן מול המצח, מזרים רוח קרירה על הפנים המיוזעות. המנוע מופעל מכוחן של סוללות סולאריות, זעירות לא פחות, המותקנות על הכובע. ככל שעולה כוח קרני השמש, כך מתגבר קצב פעולתו של המאוורר. מה עושים בזמן חוילה בסבך המוצל בג'ונגל, מקום שאינו מושפע בקרני אור? גם על זה חשבו: שתי סוללות רגילות מוצפנות בתוך הכובע, ומספקות זרם חשמל לשעה חשוכה. כדי להגביר עוד יותר את צינון הראש, ניתן לספוג את שכבות הריפוד הפנימיות של הכובע במים. האיוורור העובר דרך המים יוצר מזגן כזעיר אנפין. הכובע עשוי מחומר קשיח, אך קל במשקלו. מתאים גם לעבודה בגינה, לפיקניק ביער בקרשמן או לסטלבת של יום שבת בים. 60 דולר בארה"ב.

טל שחף

הכובע שמקרר המוח־ראש.

מקום

כשהחברה מהשגרירות האמריקנית הסמוכה אמרו לו ש„מקדונלד" יכולים לבוא ללמוד ממנו, ידע משה ארמה, מהבעלים של „גלגלים", שהוא במסלול הנכון. מקדונלד הרי היה המודל שלו למסעדה, השוכנת ברציף הרברט סמואל 80 בת"א. השראה נוספת שאב מפאב „רנו" הפריסאי, ולכן מוטיב הרכב מתגלגל לאורך המסעדה ולרוחבה.

כבר מבחוץ קורץ לבאים למסעדה בת הקומתיים, רמזור ארום־ירוק. בפנים, הרצפה עשויה לינוליאום שחור, כמו כביש, ועליו מצויירים חיצי תנועה. לדלפק ההגשה (עצמית) מוצמד פגוש של מכונית, והמדפים המחזיקים את בקבוקי הרטבים עשויים צמיגים אמיתיים של אופניים. על אחד הקירות מתנוססת תמונה ענקית של מכונית מהראלי השוורי, ולמאכלים יש שמות מוטוריים: האמבורגרים „ספרינט", „טורבו", „גלגלים" ו„לה קאר" (משהו־משהו); „גל סינים", שהם גלגלי עוף סיניים (טעים); וגם עוגת גלגלים. לצ'יפס, שמגיע במיכל קרטון נחמד וסופג שמן, קוראים סתם צ'יפס, ויש גם תפוח אדמה אפוי, „להיט באירופה", לדברי משה, שמוגש במילוי שמנת או פטריות. שוטפים את זה עם מיצים שונים, טבעיים ואחרים, והדבר החריף ביותר שמוגש במסעדה המשפחתית הזאת זה בירה. ב„גלגלים" אפשר להרכיב ארוחה בחמישה שקלים (האמבורגר+צ'יפס+שתיה), ומעל לסכום זה – אפשר לשלם בישראכרט.

כששואלים את משה, צעיר נאה עם תלתלים שחורים, מה פתאום גלגלים, ואיזה רומן מיוחד יש לו עם מכוניות, מסתבר שדווקא אין לו רומן מיוחד. כמו כל אחד, הוא פשוט אוהב מכוניות. חוץ מזה, הוא אומר, „מכונית זה נושא שאפשר לשחק איתו". אז הארכיטקט ישראל מילשטיין באמת שיחק עם הנושא. הכל אדום־שחור־לבן נקי ומטופח, ואפילו האחוריים של המכוניות התונות בחניון של השגרירות מוסיפים אותנטיות.

למשה יש עסק אחר, קשור בסיגריות („אני לא מעשן"), אבל כאשר התלבש על רעיון המסעדה, עשה את זה כמו מקצוען. אם לשפוט לפי התמונות של המקום „לפני", שנראה כמו ביירות אחרי הפצצה, היה צריך בשביל זה הרבה חזון ודימיון – וגם הרבה ריצות בעיריה. משה אמר לחברים שתוך חודשיים וחצי יעמיד את המקום על הרגליים. הם לא האמינו, אבל ב־7 ביולי, אחרי מירוץ נגד השעון, התחילו הגלגלים להתגלגל. ברישיון. עכשיו הם מתגלגלים כל יום מהצהריים עד מאוחר בלילה, ומשה מקווה שתהיה להם דרך צלחה.

שרית פרקול

חן המקום

■ הסטף ■ היש נרצונך לדעת כיצד לבלוס שקמים, או שמא חשקה נפשך לעסוק במלאכת הקמת טראסות והתכבד ובוא אל הסטף ולמד מהי החקלאות המקראית העתיקה. במאתיה המערביים של ירושלים, ליד שכונת עין כרם, פיתחה הקק"ל אתר מיוחד במינו ובו משוחזרת חקלאות ההר העתיקה. באתר הסטף (מקור השם הוא, כנראה, פרי סטוף. זהו פרי שנבקע מפאת היותו בשל, אושהארם חרץ בו חריצים על מנת שיקדים להבשיל) שיקמה הקק"ל שני מעיינות, תעלות השקיה וטראסות בשטח של כ־60 דונם. לאחר תום עבודות השחזור, הנעשות בעזרת תלמידי בתי־ספר, תוקם גם תערוכה של כלים חקלאיים עתיקים. צילום: ישראל סיני

אבי גורן

מזון

לצרפתים כבר אין זמן לאכול

הצרפתים מכירים אט אט בעובדה שבקצב של שנות השמונים כדאי לקצר את זמן ארוחת הצהריים. השגשוג של מוללות הג'אנקפוד בפאריס מעיד על נטיה זו. אוהדי המטבח המסורתי בצרפת נאלצו להתרגל לרעיון שמקדונלד חי ומרוויח טוב גם בשרותו אליהו, כמו שנאלצו להשלים עם ה„נובל־קוויזין" (המטבח החדש) שקרא לצרפתים להתנזר מרטבים עתירי קלוריות וכולסטרול.

באחרונה נאלצו לספוג מהלומה נוספת: מסעדות רבות, וביניהן יוקרתיות, מייצרות מזון בעזרת טכנולוגיות חדשות, בפיקוח מחשבים, ומגישות אותו שבוע או שבועיים אחרי מועד הייצור. ואם זה לא מספיק, נודע לצרפתים, שגרבות מהמסעדות ההומות של פאריס, מחממים את המזון ה„תעשייתי הזה" בתנורי מיקרו. איפה הבישול האיטי, התמזגות כל המרכיבים ליצירה גסטרונומית הראויה לעלות על שולחנו של בן צרפת? מסתבר, כי בין התומכים בחידושים נמצאים טבחים ממסעדות הכלולות במדריך היוקרתי „מישלין". "אין לנו ברירה", אומר ז'אן פייר מורוט־גודרי. „אנחנו חייבים לקצץ בהוצאות צוות המטבח, עקב העלות הגבוהה של התנאים הסוציאליים. רק בעזרת שימוש נבון בטכנולוגיה חכמה נוכל לשמור על רמה". „זה הסוף של המטבח המסורתי" נזעקים השמרנים.

גד שמרון

תפס יוזמה

אחרי שיקום אסירים בצה"ל
כתף לזקנים

הגד „רוביץ'" ואמרת הכל. אלפים מבין פקודיו בעבר יגיבו בחיוך חם. ואולי יתארו אותו בתנועת ידיים: גדוד־ל כזה, רובי כשמו. לאן התגלגל? יתעניינו. ולא יתפלאו לשמוע שגם לאחר שחרורו מצה"ל, בדרגת אלוף־מישנה, הוא ממשיך לעזור לזולת. אל"מ דב רביב, מפקד שמעולם לא היה קשוח, עשה בכל זאת הסבה רצינית, כאשר הגיש מועמדות לניהול בית אבות של „משען" – וזכה כמיכרז. עכשו הוא מנהל את בית האבות ברמת־אפעל.

סבתל'ה את נראית יופי היום, התסרוקת, הולמת אותך. סבא, איך עבר ביקור הנכדים? אורון יוסף, איך הרגל, עוד כואבת? הזקנות והזקנים משתגעים עליו. הוא כזה גדול, ארס־יהר, והם כאלה מצומקים, יתנדבו מייד לספר על מעשיו הבלתי שגרתיים. לדוגמה, איך לקחת אותם לטיול, בני 70, 80, 90, לגבעת התחמושת בירושלים. איך נשא על ידיו את החלשים. משה יהודה, מנכ"ל „משען", אומר שדאג מאד, שמא יקרה משהו לזקנים בטיול קשה כזה. „הם לא חיילים, כמו שהיית רגיל בצבא", התריע ברוביץ' שהשיב: „על אחריותי, המפקד" ויצא לטיול. טיפוס – יגיד כל מי שמכיר אותו מצה"ל, ומי אינו מכיר אותו? בן 53, נולד בחיפה, גדל בקריות, חניך השומר הצעיר, הכשרה בקיבוץ להב, נח"ל, גולני, קורס קצינים, צנחנים, כל המלחמות. בת ושני בנים, שני נכדים. נפצע בעת צניחה, החלמה לקחה חודשים ארוכים. כעבור זמן נפצע קשה, בתאונת דרכים. הפציעות חישלו את רצונו להשתקם וגם עוררו בו את המודעות לעזרה לזולת.

בצה"ל מילא תפקידי פיקוד, קרביים והדרכה. מג"ד בנח"ד 1, מפקד הר הצופים הנצור, מפקד כה"ד 4, מג"ד בחטיבת ירושלים, סמח"ט בצנחנים. וכמו אצל רבים, מחשבה על קריירה שניה, אחי הפרישה מצה"ל. בתפקידים האחרונים עסק אל"מ רביב בפרוייקט של שיקום אסירים בצה"ל. ב„מיתקן ארס" התאמנו, עבדו ושוקמו כמה מאות חיילים קשי־חינוך, קשי־שירות. רק טבעי היה שבלימודים שאיפשר לו הצבא לקראת הפרישה, יבחר בקרימינולוגיה. עם ב.א. במקצוע זה יצא לשוק האזרחי לפני שנה. בסוף החליט לשנות כיוון, לא ללכת לשיקום אסירים בשירות בתי הסוהר, אלא לנהל בית אבות. סיסמתו בנושא זה: לא לתת לבית אבות להיות „מושב זקנים" אלא מקום חי ותוסס, במידת האפשר.

עופר הילל

ויויאן סילבר

„המטפלת" בועז כהן
מהרפת למחול

זו לא בדיוק הסבה מקצועית. זו פשרה נוסח ישראל. בועז כהן, הרוקד את התפקיד הראשי ב„פטר והזאב" וב„קרנבל החיות" בלהקת המחול הקיבוצית, עובד גם ברפת וגם בגן־הילדים. „אני 'מטפלת'", הוא מחייך.

יש רקדנים־שחקנים־זמרים העובדים לפרנסתם כזבנים או כמלצרים במסעדות. בקיבוצים ממלאים אמנים ואנשי ציבור את חובתם החברתית ותורנות הם „מלצרים" בחדר האוכל. „מה יש?" – פותח בועז עוד יותר את עיניו הגדולות. „אני לא רפתן. אני רקדן שעובד בחליבה. ואני מטפל בילדי הגן ביום שישי, מכין להם אוכל, הולך איתם לטייל ואופה איתם חלות. לא. לשירותים הם כבר הולכים לבד. בידרתי את העניין הזה לפני שהסכמתי לקחת עלי את התפקיד".

בועז, 24, נמוך יחסית („ביום טוב אני מגיע למטר שבעים"), בחר בריקוד כבדרך חיים. הוריו, ניצולי השואה מצ'כיה, שהשתקעו בקיבוץ פרוד שליד צפת, לא יצאו מגידרם מרוב התלהבות. מילא, כל זמן שהילד למד לנגן בפסנתר או בחליל־צד, והתאמן שעה ביום – ניחא. אבל כשהתחיל לחזור הביתה מאוחר מאהבתו החדשה, „כי לרקוד צריך כמה שיותר", ונראה בבידור שמבחני הבגרות הם לא בדיוק בראש שלו... כאן כבר התחילו להשמיע קולות הסתייגות. אלא שאז החלו להגיע המילגות. עוד מילגה ועוד מילגה, וכולם סביבו עשו „רגע, וחשבים", והגיעו למסקנה הבלתי נמנעת שהילד מוכשר, ככל הנראה", וכשרון, על פי כל התורות כולן, צריך לעודד. „היום, כל הקיבוץ מעודד ותומך בי".

תומך – תומך, אבל על העבודה במשק לא מוותרים לו. „ריקוד" עדיין לא רשום בסידור העבודה של הקיבוצים. אבל כיון שבועז, ילד־טוב־פרוד, לא עזב את המלחה בוקר בהיר אחד, כדי לרקוד ב„קרנבל החיות", הקיבוץ הלך לקראתו: תורנויות ערב בחדר האוכל ותורנות שבת ליד המכונה לשטיפת כלים. כעבור שנתיים הרגיש הבחור צורך בשינוי וביקש – תנו לי כל עבודה אחרת, רק תרחיקו אותי מהמכונה. הבינו שאמנים ומכונות לא הולכים ביחד, אמנים זקוקים לייצורים חיים. העבירו אותו לגן הילדים בימי שישי ולמשכן הפרות בשבתות.

חמישה ימים בשבוע הוא פטר והזאב והצב והתרנגול ושאר חיות הקרנבל, ויומיים בשבוע הוא „מטפלת" וחלבן. הוא די מאושר. מה יש. מישהו הבטיח לו גן של שושנים...

אריה יאס

גרושים פוחדים מחשיפה
גיבורים אלמונים

„אגודת גברים לגירושין הוגנים" שמחה על ההזמנה להשתתף בתוכנית טלוויזיה לדיון בנושא הגירושין בישראל, שתוקרן בקרוב. באגודה רשומים כ־1,000 גברים. בתוכנית דנים בבעיות חברתיות ומשפטיות שונות, כמו ריב סמכויות בין המערכות (הדין הרבני והמשפט החילוני); סחבת בדיני אישות; שכר הטירחה הגבוה לעורכי־דין, הרס משפחה, סידורים של ראיית הילדים ועוד.

הגברים למען גירושין הוגנים היו אמורים להופיע, בצד עורכי־דין, אישיות פוליטית חילונית, רב, פסיכולוגים ואנשים שיספרו את סיפורם האישי. הופיעו 6־7 נשים גרושות. ומולן ...גבר אחד. למה? „כשיצאנו מההקלטה הבנו כי מעבר לכל הבעיות הקשורות בגירושין והמעיקות גם על הגבר, יש לגבר הישראלי בעיה חמורה וכאובה מאד – הוא לא מוכן להיחשף. לא מוכן להיעזר. כמעט אינו מוכן להודות שהוא זקוק לעזרה", אומרים פעילי האגודה.

לדבריהם, הגבר הישראלי לא יודה ברבים כי אשתו הצליחה לפנותו מהדירה. יסתיר את העובדה שאין לו אמצעי מחיה לעצמו, משום שמשכורתו הולכת כולה ל„זוכים בתיק", במקרים רבים – הגרושה. לא יספר לאיש שליבו נקרע ואינו מצליח לתפקד משום שלא מאפשרים לו לראות את ילדיו. לא יתגאה בכך שאשתו, שעזבה אותו לפני 10 שנים, סוחטת ממנו 50 אלף דולר תמורת הסכמתה לגט – והוא מתכוון להיכנע לדרישותיה. כמו שרבים הסיפורים בהם האשה היא הקורבן, המצויים אצל ארגוני נשים ומתפרסמים על ידם, כך מצויים בשפע סיפורים של גברים־קורבנות, אצל אגודת הגברים לגירושים הוגנים. היו"ר שלה הוא בני יעקב, פסיכולוג. גרוש, כמובן. „אלא שהסיפורים שלנו לא מתפרסמים".

מהטלוויזיה ביקשו שישיגו גברים שיספרו בתוכנית את סיפורם האישי. נמצאו גיבורים אחרים, אבל בסוף נסוגו, העדיפו להישאר גיבורים אלמונים. יעקב: „פנו אלינו ברגע האחרון ולא הספקנו להיערך. כ־15 מאתנו ישבו בקהל, חיכינו שיופנו אלינו שאלות, כפי שהופנו לנשים בקהל. משום־מה לא נשאלנו. ואילו הגבר היחיד שמצאה הטלוויזיה, שהיה מוכן לספר את סיפורו האישי, לא ייצג את הבעיות האמיתיות של הגברים הגרושים. גם לא אהבנו לשמוע שהוא 'שמח לחזור לשוק'... זה לא הסגנון שלנו ואנו מקווים שדבריו לא ישודרו".

דוגמה לבעיה אמיתית? גבר מגיע לאגודה, הישר ממעצר 21 יום. ישב, כי לא היה בידו לשלם דמי־מזונות צמודי מדד. אבל לא ישוכנע להיחשף, שמא ייפגע הדימוי הגברי המקובל בחברה. איך פונים לאגודה? הם מקבלים קהל בתל־אביב, בבית ברנר, כל יום א' בין 5–7 אחה"צ. בכתב, ת.ד. 36907 ת"א, מיקוד 61368.

עופר פז

מוסף פירסומי מיוחד

הפקה „שיווק" מוספים מיוחדים בעתון מעריב, זאב ויזל – עופר גל.

יועצי פירסום: יוסי עוזיאל, ערן מאור, רוני כהן. 333107-041-087.

נתניה 1986

צומת דרכים מרכזי. בירת השרון השוכנת לחוף הים. עיר תיירות פנים וחוץ עם תשתית תיירותית מפוארת.תעשיית יהלומים ומרכז למגדלי פרי־הדר בשרון. מרכז־עסקים בטבור הארץ ונקודת־מיפגש עם סוחרי השומרון.שכונות צעירות, ותיקות ושכונות־יוקרה לתיירים ולישראלים.שכונות המוקמות לקליטת תושבים נוספים. נתניה 86'.

נתניה – עיר שמייסדיה התכוונו שתהיה מושבת־פרוסנים. אמנם הפרדסים נשארו, אך נתניה צמחה ופרחה מעבר לתחזיות מקימיה. עם חופים נהדר ופוטנציאל תיירותי שכזה הפכה העיר למרכז־קיט פורח. עיר שברחובותיה העברית הינה שפה שניה. בליל של שפות שהופך אותה לעיר בין־לאומית, עיר תיירות.

תיירות פנים וחוץ

כאשר מבקרי שר התיירות בנתניה העמיד השר בפני ראש העיר,יואל אלרואי, אתגר: „אם אתה מוכן להפוך את נתניה לעיר־תיירות למופת – אנו עמך לאורך כל הדרך". אמרו ועשו: נתניה, שהיתה עיר־תיירות בירידה, הפכה במשך השנה וחצי האחרונות לעיר־תיירות למופת. תוכניות ומבצעים רודפים זה את זה, ווכנה תוכנית־אב לתיירות, נבנה המרחוב התוסס והמהנה שכתרים רבים נקשרו לראשו, מתכננים מחדש את הטיילות, ומכינים תכנית־אב לאחר־עשר קילומטר חוף נתניה, ועוד העשייה מרובה. תרמיתה של העיר שוקמה ועלתה על כל מה שהיה בעבר. חופי־רחצה מעולים, אווירת־נופש, פסטיבל אחר ארוך של אירועים במשך כל השנה. פסטיבל המגיע לשיאו בקיץ.אז מקומות־הבידור, בתי־הקפה והמועדונים בחוף פתוחים כל הלילה – עיר שהיא ונושמת תיירות מסביב לשעון.

חופי־רחצה למופת

שבעה חופי־רחצה פזורים לאורך חופה של נתניה. מחוף קרית־צאנז למתרחצים דתיים, כחוף נפרד, ועד לחוף פולג – „החוף הירוק". בכל החופים שרותי הצלה ובטיחות, סככות־צל, שרותים, ברזי מי־שתיה – הכל ללא תשלום. החוף הים רך ונקי למופת ובמרבית החופים מסעדות, בתי־קפה ובידור. לשוחרי הספורט הימי מוצעים מועדוני־שייט בהם ניתן לשכור ציוד, לקבל שיעורים או סתם לשייט בגלשנים וגלשני־רוח. בחוף המרכזי טיילת מוארת שניתן בלילה לטייל לאורכה ולעבור בין המסעדות הרבות. מבחר של מסעדות המתאימות לכל טעם ולכל כיס.

אבן־שואבת למשקיעים

מיקומה המרכזי של נתניה על צומת־דרכים, בסמוך לערים הגדולות ולנמלי הים והאוויר של ישראל, תרם לפיתוח איזורי־תעשיה שמהעבר המזרחי של כביש תל־אביב-חיפה.תעשיה שאינה מורגשת ואינה מפריעה

המשך בעמ' 20

שרטורס – לא רק לנתנייתים

מאת: אבי שני

עיר תיירות כמו נתניה חייבת שיהיה בה משרד נסיעות רציני. משרד שיכיל את כל הפונקציות הדרושות כדי לשרת תיירות פנים, תיירות נכנסת, תיירות יוצאת, חבילות נופש, סיורים מאורגנים, נסיעות אנשי עסקים, קבוצות ובודדים. וזה עוד לא הכל. בשרטורס אפשר למצוא את כל האמור לעיל, ועוד.

שרטורס, משרד נסיעות וותיק, שפועל בנתניה כבר משנת 1959, משרד עם אווירה משפחתית, צוות עובדים מנוסה שברובו מלווה אותו מאז הקמתו. רבקה ומנשה מילר, הקימו להם משרד נסיעות נדול. כל כך גדול שגם חבנות והחתן הצטרפו לעבודה ותורמים לאווירה הנעימה בו. מחלקה מיוחדת במשרד עוסקת בשיווק חבילות נופש לוועדי עובדים במפעלים, שאינם בהכרח באיזור נתניה. העובדה שמשרדי שרטורס ממוקמים בנתניה אינה מהווה מיגבלת. להיפך, הם משרתים לקוחות בכל הארץ ומוכרים חבילות נופש בכל מקום, מאילת ועד גולן.

לשרטורס, בנוסף למשרדיה שברחוב שמואל הנציב שבנתניה, משרד נסיעות בגרמניה בבעלותה המלאה בשם T.A.N. ועד הסכמי שותפות עם משרד נסיעות גדול באנגליה – Albany Fairmont Travel. באמצעות המשרדים בחו"ל ומחלקת התיירות היוצאת והנכנסת, מצליחה שרטורס לארגן קבוצות תיירים רבות המגיעות ארצה. באמצעות פרוספקטים צבעוניים, הזמנת נציגי ציבור ועיתונאים מגרמניה, והרבה עבודת שיכנוע, מצליחים המילרים ועובדיהם „למכור" את ישראל לאירופאים.

תוכנית מעניינת מציעה שרטורס לתיירים הבאים לישראל ומעוניינים להכיר את הארץ בעצמם – Fly and Drive. התייר מקבל מנציג שרטורס עם הגיעו לנמל התעופה בן גוריון מפתחות מכונית שכורה אשר תשרת אותו במשך כל שהותו בארץ. התייר יכול להתאכסן בכל בית הארחה של התנועה הקיבוצית ולרשותו תיק מפות וספרי הדרכה לתייר המטייל בארץ – שהוכן במיוחד לתוכנית זאת על ידי שרטורס.

לשרטורס קשרים טובים עם קבוצות צליינים רבות המגיעות דרכה לישראל. כנימוק מצלה מאוד הכינו עבור כל צליין שמגיע לירושלים תעודת קלף המאשרת את עלייתו לירושלים הקדושה, בירת ישראל. התעודה חתומה על ידי השר שריר וטדי קולק. בארוחת ערב חגיגית שנערכת בתום סיור הצליינים בארץ מעניק הכומר, ראש הקבוצה, את התעודות, והשמחה רבה.

חברת שרטורס מייצגת בנתניה את חברת „יונייטד טורס" לטיולים מודרכים ושכירת אוטובוסים. כחברת נסיעות נתנייתית קיבלה שרטורס על עצמה לארגן את אליפות העולם העשרים באתלטיקה לספורטאים וותיקים, אליפות שתיערך בנתניה בפורים 1987. צופים את הגעתם של כאלפיים רצים מכל העולם, מניו זילנד ועד לארצות הגוש המזרחי. שרטורס יוציא לאליפות עולם זאת גם משתתפי כבוד כאטיל זטופק – „הקטר הצ'כי".

לתחרויות כאלו בדרך כלל מגיעים הספורטאים הוותיקים עם משפחתם. להם מציעה שרטורס חבילות נופש ותיירות המשלבות את האליפות בסיורים בירושלים, ישראל וגם במצרים. כל אחד לפי רצונו ויכולתו.

ענף תיירות מיוחד, אשר שרטורס מנסים לפתחו הינו תיירות מרפא ונופש. בנוסף לתיירות הקלאסית הנגיעה לים המלח וטבריה ליהנות מהמרחצאות והשיטש הנהדרת שלנו, החליטו בשרטורס לנסות ולפתח סוג חדש של תיירות מרפא – לאלה שהפסיקו להאמין ברפואה הקונבנציונלית ומחפשים את הבריאות שבאור השמש, באכילת הירקות והפירות. מסתבר שבאלה ייצנם, רק בגרמניה, כ-12 מיליון אנשים המאוגדים באירגון לרפואה חילופית. שרטורס הזמינה את נציגיהם, בליווי עיתונאים לבוא ארצה לבדוק את אתרי המרפא הטבעי שבישראל. אז עכשיו מחזיקים כולנו אצבעות ליוזמה זאת, כי אפילו אם יניעו רק עשרת אחוזים מתברי הארגון לישראל – יהיו לנו עוד מיליון תיירים בשנה..

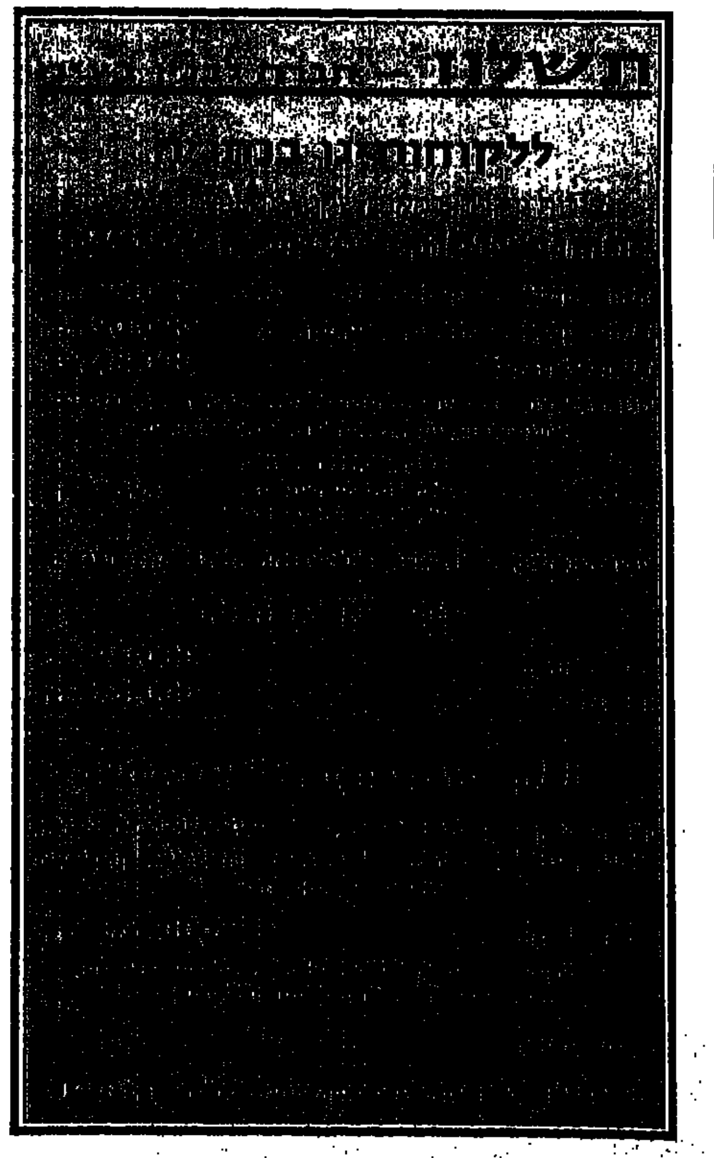

מלון הנסיכה נתניה

HOTEL
מלון הנסיכה

מזמינכם לבלות חופשה באוירה ביתית שלווה ורגועה.
מיבצעים ממתיעים:

טרום חגים: ארוחה זוגי ליום בפנסיון מלא – 84 ש"ח!!!
(מינימום 3 לילות, תוספת לסוף שבוע 10%)

ראש השנה: 3 לילות בפנסיון מלא – 350 ש"ח לזוג!!!

סוכות: 5 לילות בפנסיון מלא – 590 ש"ח לזוג!!!
9 לילות בפנסיון מלא – 1040 ש"ח לזוג!!!

יחס אישי בחדיש במלונות נתניה
אוכל כשר ומעולה
חדרים ממוזגים
רדיו וטלפון בכל חדר
שידורי וידאו למבוגרים ולילדים
שידורי לווין מאירופה
בר
לובי רחב ידיים
חנייה סגורה לאורחי המלון

פרטים והרשמה: מלון הנסיכה, רחוב גד מכנס 28 נתניה, טלפון 053-36062

שכונה חדשה בנתניה

קאונטרי קאלב ומרכז מסחרי ייבנו בלב שכונת „קרמת נתניה", הנבנית על ידי חברת „מר-לו"

מאת: אבי שני

בימים של ירידה במספר התחלות בניה, כשקבלנים נתקלים בבעיות מימון בגלל חובות העבר, כשבין חברות הבניה – רק החזקים נשארו. עכשיו זה הזמן לנצל הזדמנויות עסקיות. לחפש פרויקטים מורכבים, ולמצות את כושר הניהול של החברה כחברה קבלנית יזמית. חברת „מר-לו", חברה ציבורית מצליחה בתקופה קשה שכזאת להפוך לחברה רווחית המנצלת את הפוטנציאל שבשוק הבניה.

„מר-לו" נוסדה בשנת 1982 על ידי איש העסקים מריו לוניק וכיום מחזיק מרדכי יונה (שבבעלותו חברת „הנסיכה") ב-51 אחוז ממניות „מר-לו". מרדכי יונה משמש כיו"ר ארגון הקבלנים בירושלים וסגן נשיא מרכז הקבלנים הארצי.

מנכ"ל „מר-לו", גבי ברוך, מפרט את הפרוייקטים האחרונים שחברתו מבצעת: „מה שמייחד את אופי עסקי החברה זה הגיוון הרב. החברה בונה לתעשיה, מסחר, מגורים יוקרתיים ועממיים, בתי משרדים ובתי אבות. הכל מכל. לאחרונה סיימנו בניית בית משרדים ברחוב אלנבי שבתל אביב, הקמנו קבוצת קוטג'ים בכפר סבא, בנינו את מרכז אהרוני המפואר במרכז כפר סבא, אנו מקימים שכונת מגורים שתגיע ל-750 דירות בנתניה בשכונה החדשה „קרמת נתניה". בעתיד הקרוב יוקם בנתניה מלון דירות מפואר. בנושא בניה לתעשיה „מר-לו" פועלת בצורה כמעט חלוצית – הקמנו כ-25,000 מ"ר שטחים תעשייתיים ממגדל העמק בצפון ועד לירוחם בדרום. והעיקר – חברת „מר-לו" הינה הבעלים העיקריים של התחנה המרכזית החדשה בתל אביב, ומתכוונת להקריש מאמצים ומשאבים ניכרים בקידומו של פרויקט מורכב זה.

מרכז אהרוני

בעיסקת קומבינציה בין בעלי הקרקע, משפחת אהרוני, וחברת הבניה „מר-לו", הוקם מרכז הכולל 3,500 מ"ר שטח מסחרי, 800 מ"ר משרדים; שתי קומות של חנויות, בנק, גלריות ובתי קפה, כשמעליהם קומת משרדים. אזור החנויות במרכז בנוי בצורת ה„מול" האמריקאי, כאשר כל המעליות והחנויות במרכז פונים פנימה.

כל החנויות במרכז המסחרי הושכרו בחוזי שכירות לשנה, עם אופציית חידוש חד-צדדית לשוכר, לארבע שנים נוספות. מרכז אהרוני נבנה תוך מחשבה רבה – איך לאפשר מקסימום קניות במינימום שטח. המרכז בנוי בסטנדרט בניה גבוה מאוד. הכל מצופה שיש וממוזג אויר. בבדיקות שערכו היזמים, בהשוואה למרכזי קניות אחרים בארץ, התברר כי בעלי העסקים במרכז אהרוני זוכים לפדיון מכירות הגבוה ביותר במרכזי קניות אחרים בארץ, אחרי קניון איילון שברמת גן. אולם אם ניקח בחשבון שכפר סבא היא בכל זאת כפר סבא ולא מרכז גוש דן, אזי מרכז אהרוני בוודאי הינו סיפור של הצלחה. עקב התמחותה של „מר-לו" בנושא, בודקים כיום בחברה הקמת מרכזים מסחריים נוספים, כדוגמת מרכז אהרוני.

מרכז אהרוני – „היכל קניות" מפואר בכפר סבא.

צילום: אילה אבירר

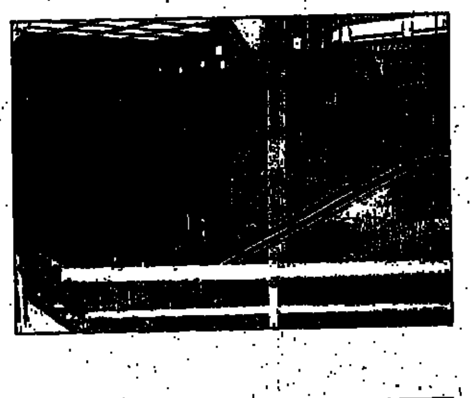

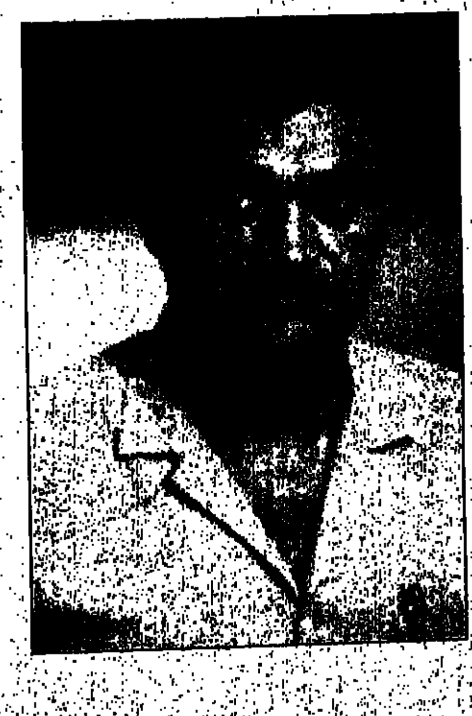

השלמת התחנה המרכזית החדשה בתל אביב

לאחרונה הופיעו הרבה פרסומים בעיתונות שהגדירו את בניית התחנה המרכזית בתל אביב כפרויקט תקוע. אומר גבי ברוך:

„אנחנו מסכימים לגבי העובדות הקשורות למצב התקוע הנוכחי. אין לנו כל רצון לחפש אשמים למצב הנוכחי, אנו מעונינים להמשיך קדימה. מה האלטרנטיבה? מה רוצים שיעשו עם התחנה המרכזית החדשה של תל אביב? הרי ועדת מומחים שבדקה את הבעיה מצאה שעלות הריסתה של התחנה תעלה יותר ממחיר הקרקע הפנויה שתתקבל. ועדת נוקשפן שבדקה מספר חלופות הגיעה למסקנה, כי הפתרון שיהיה הכי טוב למדינת ישראל ולתל אביב למשך חמישים השנים הבאות יהיה להשלים את התחנה הקיימת.

„חב' „מר-לו" הגישה הצעה איך לעשות זאת בצורה הגיונית, ללא מימון ציבורי וללא הפסד למשקיעים.

„הצעתנו מתבססת על מספר שלבים. ראשית – קבלת אישור ממשלתי שהפרויקט בעדיפות לאומית, שלב שכבר נעשה. שנית – קבלת היתרי בניה לתחנה החדשה, כולל המרכז המסחרי שאושר בעבר וכולל תוספת מבני המשרדים שיוקמו בעתיד על-ידי המשקיעים ובמכירתם תמומן השלמת התחנה בכללותה. שלב שלישי – בהשקעה נמוכה יחסית, ניתן להפעיל את תחנות האוטובוסים ולהשתמש בשלב הגמור הכולל חנויות, בתי קולנוע, משרדים ורציפי אוטובוסים. בהמשך תתחיל „מר-לו" לבנות את תוספת המשרדים הזאת בשלבים, לפי התקדמות המכירות".

למרות הביוונים החלוציים ש„מר-לו" פועלת, כמו בניית שטחים תעשייתיים בירוחם או שיקום התחנה המרכזית החדשה בתל אביב, פרויקטים שאינם נראים כבטוחים לחלוטין – מצליחה „מר-לו" לשמור על סף מולידי כד שקעותיה. כחברה ציבורית יש למנהליה מחויבות נוספת בניהול השקעותיה, ואכן הם מציינים בסיפוק כי קונצרן „הנסיכה" (שהחברה משתייכת אליו) עבר בשנת המאזן האחרונה למקום החמישי בדירוג החברות הגדולות בענף הבנין (שנעשה ע"י חברת „דן אנד ברדסטריט") והעיקר, המאזן החל להראות רווח. והרי זה מה שבעיקר מעניין את המשקיעים.

„קידמת נתניה"

„קידמת נתניה" היא שכונת מגורים יוקרתית המשקיפה על פרדסי השרון ומוקפת שטחים ירוקים, שדרות וגנים. השכונה ממוקמת במרחק 10 דקות מחוף הים של נתניה, ומאידך – במרחק של חצי שעה מלב תל אביב.

שכונת „קידמת נתניה", הנבנית בסמוך לשכונת שיכון ותיקים בנתניה, מוקמת על ידי „מר-לו" במספר שלבים. בשלב הראשון, שנבנה והושלם ע"י „הנסיכה", נמכרו 180 דירות ליד שיכון ותיקים. כיום מציעה „מר-לו" למכירה עוד 120 דירות למכירה בתנאים של שכונה מועדפת. תנאים פנטסטיים המאפשרים לזוג צעיר להגיע לדירה במחיר של 2,500 דולר, השאר מכוסה בהלוואות ומענקים. הבניה מבוצעת ע"י „יובל-גד".

השלב הבא יהיה בניית עוד 450 דירות יוקרה כבניינים דו-קומות וקוטג'ים. במרכז שכונת „קידמת נתניה" יוקם קאונטרי קלאב שישמש את כל דיירי השכונה, כולל את קוני הדירות המוצעות למכירה כיום.

חברת „מר-לו" פעילה מאוד בעיר נתניה. בבעלותה מלון „בלר-ביי" וכוונתה להקים גם מלון דירות יוקרתי בעיר. הקמת שכונת „קידמת נתניה", שתכלול בעתיד 750 דירות, התאפשרה בעיקר הודות לשיתוף הפעולה והרצון לקדם פרויקטים שגילו עובדי עיריית נתניה וראש העיר, יום אלרואי.

נתניה — מקום טוב באמצע

ראיון עם ראש העיר — יואל אלרואי

הביוגרפיה של יואל אלרואי תפורה ממש לראש עיר. הוא הילד הראשון שנולד בנתניה, ושנותיו כמנין שנות העיר. בכל החלטותיו רואים כי הוא המקומי, יודע מה שהוא רוצה ובעיקר, יודע מה טוב לנתניה. הוא חי את התפתחות העיר ובמשך שנות כהונתו אפשר לומר כי הצליח להעלות את נתניה על הגל. העיר הפכה למרכז תיירות ותנופת הפיתוח בתיירות בתעשיה ובבניה – הביאו שגשוג כלכלי לתושבי העיר.

ראש עיריית נתניה – יואל אלרואי העיר על הגל

נתניה — מקום טוב באמצע

במה היית מאפיין את נתניה בתקופה בה מכהן אתה כראש העיר?

נתניה שבה ותופסת את מקומה הראוי בצמרת ערי התיירות בישראל. משרד התיירות רואה במערכת העירונית שותף יעיל, הגון ותכליתי בביצוע פעולות פיתוח נרחבות באפיקים תיירותיים שונים – והתוצאות כבר נראות בשטח.

גישה דומה – של שיתוף פעולה מוצלח עם נתניה – קיימת גם במשרדים הממשלתיים האחרים, כמשרד החינוך, הבינוי והשיכון, העבודה והרווחה, המסחר והתעשיה, התחבורה ועוד, ואלה עומדים לימין העיריה ומסייעים בידה לשפר ולפתח את השירותים העירוניים למרבבת, שלא היתה מוכרת בעיר בעבר.

מה הם הנושאים העיקריים, שבדעתך להתמקד בהם בעתיד הקרוב?

בתחום השירותים השוטפים יש בכוונתי לייעל ולשפר את מערך התברואה והנקיון בעיר. אמנם, ער אני להתקדמות הרבה שחלה בתחומים אלה, אלא, שעם גודל התושבים יש לשאוף לפסגות רחוקות יותר.

הבעיה אינה מצטמצמת באמצעים כספיים ובפעולות ארגוניות גרידא, וקיים הכרח לשקוד גם על הסברה וחינוך, ובמקרים חריגים – גם על ענישה ממשית וכואבת. אני מצפה מתושבי העיר להבין, שעתידה של נתניה כמוקד משיכה לאורחים מרחוק ומקרוב, טמון בנקיונה ובאווירת הסדר והרוגע ברחובותיה.

בתחום הפיתוח מתחילים להיסלל, ממש בימים אלה, מספר ניכר של כבישים בכל רחבי העיר, וביניהם רח' הכרך באזור התעשיה, וכן הוחל בהקמת קרית החינוך המרכזית של העיר מצפון לשכונת דורה. מפעלי פיתוח בעלי היקפים משמעותיים ביותר עומדים להתבצע בזמן הקרוב בכל שכונות העיר.

מה קורה בתחום התרבות בעיר, והאם נזכה לאולם תרבות מרכזי לאירועים והופעות?

בשלהי אוקטובר הקרוב עומד להפתח מרכז תרבות מפואר בשכונת דורה, הכולל אולם ובמה לקונצרטים והופעות תיאטרון בן 480 מקומות ישיבה. מרכז זה ישרת, בעיקר, את תושבי דרום נתניה אך ישמש מוקד לפעילות תרבותית ברמה גבוהה לכל תושבי העיר.

עד סוף שנת 1986 עשוי להסתיים השלב הראשון בהפעלת אולם „אהל-שם", כאשר יעמוד לרשות הציבור אולם להופעות ובו כ־180 מקומות ישיבה, ואולם כניסה לתערוכות ומופעים. על פי המתוכנן יושלם היכל „אהל-שם" ובו כ־750 מקומות ישיבה, בסוף שנת 1987.

שני המרכזים האלה נבנים ומושלמים ברמת ביצוע גבוהה ביותר, הריהוט והאביזרים המותקנים בהם מקרבים אותנו למושגים אירופאיים מעולים.

מה מציעה העיר נתניה לבאים בשעריה?

ראשית, מוצע לכל אורח לבקר בשפת הים: חופי העיר המבהיקים בנקיונם והמשופעים בשירותים ובמסעדות בעלות מוניטין רב, מעניקים תחושת חופש, שלווה והנאה לכל אורח ומבקר.

שניתו המדרחוב של נתניה, שהפך למושג בארץ כולה ואף מעבר לימים. כל המבקש לחוש אוירה מתמרת של חג – יסור למדרחוב, יתרווח על כסא מבתי הקפה השוכנים לאורכו, יזין עיניו בעוברים ושבים, יספוג אל ריאותיו את המשב הקריר הבא מן הים וידמה לעצמו, שמצוי הוא באחד מאתרי הנופש המפורסמים באירופה.

נוסף לאלה מציעה נתניה לאורחיה את מלונותיה ובתי הארחה שבה, את בתי המסעד המשגשגים, את תצוגת היהלומים שבמפעליה ואת היחס החם והאוהד של תושביה, המסבירים פנים ומוכנים לסייע לכל ובכל.

המשך מעמ' 18

לאיכות החיים בעיר אך תורמת ליציבות הכלכלית ולפרנסת התושבים. משקיעים ותעשיינים רבים רואים את הפוטנציאל הטמון בנתניה ומבקשים להקים או להרחיב מפעלים באיזור. מפעלי „אביק־ירחיבו את מפעלם שבנתניה, „טמפו בירה" מתכוון להעביר את מפעליו לייצור משקאות קלים לנתניה, להרחבת פעולת המפעל המקומי. משקיעים מקומיים מתחילים בימים אלה בבנית קניון נתניה, שיהיה מן הגדולים והמשוכללים בארץ. קניון זה, הוא פרי תכנונו של האדריכל אברהם יסקי, חתן פרס ישראל.

בתחום ההשקעות בתיירות – המלונאי הבין-לאומי דוד לואיס (מלון מלכת שבא ומלון ספורט באילת) וחברת כלל רכשו את מלון „החוף הירוק" המשתרע על 40 דונם בחוף הנחרה, שבדרום העיר, בכוונת המשקיעים לבנות כ־40,000 מ"ר, במושב תיירותי ברמה בין-לאומית גבוהה.

חברת כלל מעוניינת לבנות בדרום העיר את המרינה (מעגנה) ל־800 סירות מנוע ומפרש, כאשר בעורף המרינה יוקמו מרכזים לספורט ימי, למסחר, שירותים, קיט ותיירות.

ברחוב גד מכנס הולך ונבנה מלון־דירות מפואר „קליף מריסרגה", ובסמוך לו נבנו מעלית לירידה לחוף־הים. כן מתוכננות להיבנות השנה כחמש מסעדות על החוף ומעליו – על הצוק. המסעדות כבר נמצאות בשלבים שונים של עבודה.

עירית נתניה פועלת בתחום השקעות עירוניות גדולות לפיתוח התיירות ובמקביל היא ממשיכה בפיתוח שאר אזורי העיר. „עניי עירך קודמים". הבאנו רק דוגמאות אחרות לפעולות העיריה לשיפור חזות העיר – סלילת כבישים והנחת מדרכות בשכונות טוברוק, ותיקים, דורה ובשכונת בן־ציון. כבישים רבים מתוספים והשנה תיסלל גם שדרה חדשה ברחוב סוקולוב. בכוונת העיריה להקים גנים ופינות משחקים בכל שכונה. ייבנה חניון לנופש פעיל בשכונת עמידר, סלע וגן בריכת השכונות עמידר ונווה־ברכה צורפו השנה למסגרת פרוייקט שיקום שכונות, דבר שיביא ללא ספק, לשיפור הרווחה בשכונות.

חינוך וספורט

בקרוב תושלם בנייתם וייחנכו מספר מתקני־ספורט, תרבות וחינוך חדשים בעיר כמו בנין התרבות והספורט המרכזי לשכונות הדרום, בנין העיריה החדש ברחוב תל־חי, השלמת תוספת אולם קטן לובי וחניה לבית התרבות המרכזי בעיר. בימים הקרובים עומד להתקיים טקס הנחת אבן הפינה לקריית החינוך ותחילת בניית ביה"ס התיכון „משרנוביצקי" ומרכז ספורט לידו. התושבים בנתניה חשים כי קיץ לוהט שכזה מבחינת ביצוע הפרויקטים הציבוריים לא היה בעיר מאז הקמתה.

קדימה — מכבי, בית"ר ואליצור נתניה

חובבי הספורט בנתניה ייהנו השנה משתי קבוצות כדורגל בליגה הלאומית, מכבי חוותיקה ובית"ר נתניה – השלם החדשה. האוהדים, ודאי ימשיכו ליהנות גם מהמבצעים המנצחים של הגלובטרוטרס – קבוצת הכדורסל הנוסעת אליצור נתניה.

היו אורחיה של נתניה

בואו לנתניה וטיילו בטיילות המרהיבות, בגנים כמוסדות העיר ותיהנו מאירועי תרבות המתקיימים בעיר במיוחד עכשיו, תכננו להגיע לתערוכת הבולים הבין־לאומית שתיערך בעיר, בהיכל הספורט של קרית בן־גוריון שברחוב זומרשטיין – בתאריכים 19 ... לאוקטובר השנה, שלבו ביקור תרבותי ברחצה בים ותיהנו מחולות הזהב שבחופית הים והמפורסמים של נתניה להתראות.

נתניה, עיר היהלומים

תזמורת הנוער נתניה בתרועת לכבוד נשיא המדינה

עיר תיירות, טיילת וים, משתלבים טוב מאוד ביחד עם תזמורת, קחו לדוגמה את תזמורת הטיילת של בוסטון, ולהבדיל, את המקבילה: תזמורת הטיילת התל־אביבית. בנתניה הלכו על תזמורת הרבה יותר רצינית, והקימו תזמורת סימפונית מלאה. בשנת 1973 הזמינו את סמואל לואיס, אז נגן ויולה בתזמורת הסימפונית של לונדון ומנצח תזמורות ידוע שהספיק כבר בגיל 27 לזכות בתחרות בין־לאומית למנצחים בניו־יורק – להקים תזמורת בנתניה.

סמואל לואיס משמש עד היום כמנהל מוסיקאלי ומנצח הקבוע של תזמורת נתניה. השפעתו מורגשת בכל פרט. באר פי התזמורת והאווירה המיוחדת שבקרב מנויי התזמורת. הכי IN – לשבת בשורות הראשונות בין פרנסי העיר, שהינם מבקרים קבועים בהופעות התזמורת.

מרבית זמנו של לואיס מוקדש לתזמורת הנוער נתניה ולתזמורת הצעירה העירונית אשר יפארו את העיר בהופעות מרהיבות בעונת הקיץ והנופש שבחודשי האביב והקיץ. בכלל, הנוער הישראלי הוא אהבת חייו של לואיס, אשר להם היה רוצה להעניק מנסיונו ומחינוכו המוסיקאלי הרחב. לואיס גורס שהעשרת החינוך המוסיקאלי לילדי נתניה וחיי תרבות פעילים בעיר, יתרמו לתדמיתה החיובית של נתניה, ההופכת משנה לשנה יותר – כ„ריביירה" של ישראל.

תזמורת נתניה נוטלת כיום חלק פעיל ביותר בהופעות לפני תיירים, בקונצרטים פומביים הפתוחים לקהל הרחב. בעתיד הקרוב מצפה לנו הופעה משותפת של תזמורת נתניה המקצועית, בשילוב עם תזמורת הנוער נתניה. לואיס מקווה כי אולם הקונצרטים החדש בעיר אשר אמור לשמש מנוף לחיי התרבות, יעלה את נתניה על מפת התרבות של ישראל עם הבאת מוסיקה איכותית, תזמורות ידועות ומופעי תיאטרון מהערים השכנות.

מסעדת פונדק הים

המסעדה מספר אחת בנתניה.
מאכלי בשר ודגים, כבד אווז.
לנוחיות לקוחותינו
פתוח גם בחוף פולג ובחוף סירונית.

שרות אדיב.
מחירים נוחים.

הכונו חמין (טשולנט) לקראת החורף.

בברכה

• ניתן לקחת אוכל הביתה באריזות מיוחדות.

יו.סי.סי מרכז המחשבים המאוחד בע"מ
UNITED COMPUTER CENTER LTD.

בשנת 1975 תוקמה שעמ – לשכת תשרות הראשונה לעיבוד נתונים בנתניה, אשר עסקה בעיבודי שכ"ע והנה"ח וכן כסניף של תנועת המושבים והספקת שרותי עיבוד נתונים למושבי האיזור.
פעילות החברה – אשר שמה הוסב ליו.סי.סי. מרכז המחשבים המיוחד בשנת 1982 – מתפרסת מרמת הגולן שבצפון ועד ב"ש שבדרום. עם לקוחותיה נמנים מושבים רבים, מפעלי תעשיה ומוסדות ביניהם: פרי־ניר, פרי־זה, קריסטל, אוטונג, מפעלי גומי מאוחדים, קרור והספקה, יפאורה, גבעת יואב, נחלל, כפר ויתקין, ניר בנים, בי"ח לניאדו ועוד רבים אחרים. בשנת 1982 עם איחודה של החברה עם או.די.סי. החלה ביבוא ושיווק ציוד מחשבים.
בשנה האחרונה הורחבה מסגרת השיווק והחברה החלה לספק את כל מגוון המוצרים למחשב, דיסקיטים, סרטים מגנטיים, סרטי דיו למדפסות נייר רציף וכל זאת בנוסף לחספקת מחשבים ותוכנות.
בימים אלה קיבלה החברה את זכויות חשיווק של חברת

wabash DATATECH DISKETTES

בין המוצרים סרטים מגנטיים QUADPLUS MIRA
וקסטות מגנטיות
וכן דיסקיטים לכל מגוון המחשבים בשוק הישראלי.

wabash DATATECH
State-of-the-Art Magnetic Media

מחירי מבצע
חודש ספטמבר – נובמבר
הזדרז והזמן מקום לחגים
אפשרות ל־3 תשלומים
טלפון להזמנות: 053-36052
רח' דוד המלך 25 נתניה 42264

מלון טופז ★★★
Hotel Topaz
חדרים מרווחים וממוזגים ★ אמבטיה וטלפון
בכל חדר ★ בר מועדון ★ מטבח מעולה – כשר

פנק את עצמך בליקוק

כל שעליך לעשות הוא לקחת מעט אבקת חלב, שמנים, אבקת קקאו ואת הסוד המקצועי של „ריאו" – מובטח לך פינוק קריר שלא תרצה שייגמר.

מעטים מבין הגורמים הבולטים בארץ בענף הגלידות והשלגונים לא נזקקים למערכות פרסום מאסיביות כבדי לחדור לתודעת הקהל הרחב אנין הטעם.

מפעל גלידות „ריאו" הוא ללא ספק הדומיננטי שבהם וכתור מפעל שקיים 24 שנים כבר רחש לעצמו את המוניטין שכל בעל עסק אחר היה מתגאה בו.

כל סוגי הגלידות הקיימים היום בשוק מיוצרים גם ב„ריאו" שבנוסף עליהם גם משווקת 6 סוגים של גלידות שמנת מרבחרות.

שמעון רייטר ושמעיה משה, מקימי המפעל ומייסדיו בנתניה, גאים בעובדה שכל עבודות הייצור נעשות ללא מגע יד אדם וכל שלב ושלב עובר ביקורות טיב וביקורות בקטריולוגיות על ידי אנשי מקצוע. המתמחים בכך והנמצאים דרך קבע במעבדה המשוכללת הנמצאת במפעל.

גלידת „ריאו" מגיעה היום לכל בית ובית בישראל באמצעות רשת הפצה ושווק מהמפותחות בשוק ובימים אלה הוחלף כל המיכון במפעל לטובת מכונות משוכללות יותר בעלות הספק גדול יותר, על מנת לעמוד בביקוש שהולך וגובר עם הזמן.

בנוסף על השליטה בשוק הגלידות, רב חלקו של המפעל בפינוק החיך בחורף – הקרמבו המפורסם הזכור לטוב ייצא בקרוב לרוכבי הממכר במבחר טעמים: וניל, מוקה, פסל, בננה ותפוח.

מובטחת לכם תגיגת חורף מתוקה.
ליקוק נעים!

רויזר
אופטומטריסט בע"מ
שד' בנימין 10 טל: 053-36795
מרכז עדשות מגע
רח' סמילנסקי 37 טל: 053-44910
נתניה

מכון האופטומטריה הותיק בנתניה מודיע על פתיחת החנות המשופצת בשד' בנימין 10.
בדיקת עיניים והתאמת משקפיים. אספקת משקפיים לצה"ל ומשרד הבטחון.
מרכז עדשות מגע, סמולנסקי 37, התאמת כל סוגי עדשות מגע. מחלקת עדשות מגע לילדים.
בהנהלת רפי הדזור

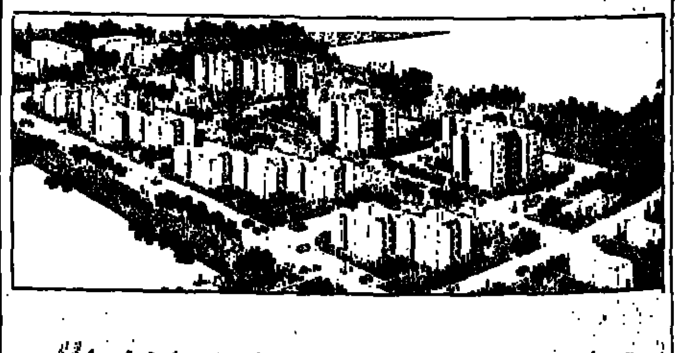

משה שניידר חברה קבלנית בנתניה בע"מ
50 שנות נסיון בבניה לשרותכם

★ שכונת וילות בנווה איתמר
600 מ"ר אדמה
200 מ"ר בניה – גימור מעולה

★ שכונת קוטג'ים – גן אורנים
270 מ"ר אדמה פרטית
165 מ"ר בניה – גימור מעולה

★ בית משותף ברח' ז'בוטינסקי 14
דירות בנות 4 ו־5 חדרים ודופלקסים
3 כיווני אוויר עם מבט לים

אנו מברכים את ראש העיר, עובדי העיריה, כל לקוחותינו והעובדים עמנו וכל עם ישראל בברכת שנה־טובה.
משרד: ששת הימים 9, נתניה. טל: 053-25416

עיר, בין העונות

עיר נתניה, ספטמבר, שלהי קיץ. בכניסה הדרומית שלט: „קייץ לוהט בנתניה". אולי עדות על מה שהיה שם בקיץ, אולי כהבטחה...

יום שני בשבוע, קצת לפני שש בערב, ימים ראשונים של אחרי שעון הקיץ. אפלה מוקדמת, במדרחוב של הרצל עדיין אור. עד לפני שבועיים היה המקום הומה במאות צרפתים שבילו כאן את ה„ואקאנס". עתה, המדרחוב מאוכלס במקומיים. עשרות משפחות יושבות משני צדי הרחוב, תופסות בריזה מהים, אווירה מקומית משהו, מסעדות, פאבים, גלידריות.

יורדים מזרחה, כיכר העצמאות, בואך לגן המלך הצופה אל הים. רקות אחרונות של אור, מוסיקה קלאסית בוקעת מרמקולים התלויים על העצים. בין שבילי הגן זוגות, הים ניגלה מכאן מנומנם ושליו.

שש וארבעים, הלילה יורד על העיר, בשעות אלו האמהות ממהרות לארוז את ילדיהן ו־הביתה. אל הבעל ולארוחת הערב הביתית. במסעדות מחליפים את תעריפי התפריטים לאלו של הלילה. העיר מתכוננת לעלית המסך.

צפוף, עכשיו שקט ונעים". אפשר לסמוך על הבליינית הידועה.

אחת־עשרה. לפאב „הפיראט" יורדים במדרגות, כניסה דמויית פגודה סינית. המקום ריק לחלוטין.

„בגן של אורי" המצב קצת יותר מעודד. עד לפני שלושה חודשים המקום שימש כגן־ילדים, „הגן של מלכה". עד שבא אורי מילוא מכפר ידידיה והפך אותו ל„גן של אורי". הכניסה – גדר של סביוני בר, הפרוזדור משמש גלריה לציירים צעירים, החדר המרכזי בנוי קשתות לא־אחידות, נתמכות על־ידי עמודים. בחצר כשלושים צעירים, ארגז החול של הגן משמש „על האש". ברקע שר טום ווייטס, סולידי. הרבה „אהלן" נזרק לאורי. בפינה יושב שמואל איבגי (18), אוחז בירה של מיה (21) מנורוגיה. לטעמה של מיה, נתניה בכללותה רעשנית ותיירותית מדי, אבל כאן שקט וסולידי.

חצות, חוזרים למדרחוב. ריק לגמרי. איש הג"א חולף מולנו בצעד מתון. מאי מרנמרק (20) ממתינה לחבר. עובדת במלון, דעתה על חיי הלילה – „אמפטי".

עשרים אחרי חצות, יורדים לחוף סירונית. גם כאן מרגישים את אותות „עונת המלפפונים", אפשר לשמוע מכאן ללא כל קושי את איוושת גלי הים. כבר קצת קריר בלילות.

השעה עשר. בירה ראשונה בפאב „אורנוס", הכניסה דרך פאסג' חשוך. המקום כמעט ריק, אפלולית, זוג מתלחש אחוז ידיים, טלוויזיה מרצדת באור כחלחל. בפינה יושב איש קטן, כאן קוראים לו „משה ראש קטן". הוא חלק בלתי־נפרד מהמקום, גולגולת זעירה, עיניים עצובות. שקוע בינו לבינו, שימש השראה לכמה מהקטעים בתכניתו של יהונתן גפן.

אנחנו שואלים על יוכי. יוכי הוא בעלי המקום, מוסד בנתניה. המגישה אומרת שיגיע אחר־כך. הבטחנו לחזור. בחזרה למדרחוב. בגלידריה פוגשים את יואב רצאבי ומיקי מזור. עד לפני שבועיים – הם אומרים – היה המקום „מפוצץ". עכשיו שהתיירים עזבו והתלמידים חזרו לבית הספר, קצת יבש. המקומיים ומעט מחוץ לעיר.

עשר ושלושים, בקצה המזרחי של המדרחוב, „ויטמן" מלא עד אפס מקום. מתברר שלא בכל מקום סופעונה.

קצת הלאה, ב„פאב הבירה", הפתעה מרעננת. „בלונד מהדרום", פנינה רוזנבלום, באה לבקר חברים של אבא שלה המתארחים בנתניה. מעידה: „מזמן לא הייתי כאן, המקום השתנה ללא היכר. אני מאוד נהנית. לפני כמה ימים היה כאן

ב„פונדק הים" שישה אנשים. אייל (22) הברמן, אומר שבשישבת מפוצץ כאן, אנשים עומדים בחוץ. עכשיו מתכוננים לקראת תיירות החגים ותיירות החורף. אצל אורי זוהר (לא זה המפורסם), יושבים כעשרה אנשים. על התיקרה בלונים, כשישבת יש כאן הופעות. אורי מראה לנו את האולם. כסאות הפוכים מונחים על שלחנות, שני אנשים ישנים על מיטת שדה. „תחזרו בשישי", הוא מפטיר. גם במקומות אחרים אמרו כך.

ובכל זאת, נתניה תוססת: כיכר העצמאות, אחת לפנות בוקר. ב„וירדיאו פאב", מרונה מככבת מעל ארבעה מסבי וידיאו. המקום כמעט־מלא ובחוץ, על ספסלי העץ, יושבים עשרות בני נוער. בפנים, אולם גדול, חשוך. באר, מראות, מנורות כחולות ואדומות, בפינה עומדים שני או"מניקים בהירי שיער, מתלחשים עם כמה צעירים מקומיים. לא מוכנים להתראיין...

חופים הם געגועים... נוסעים לחוף בלו־ביי. מסעדת „חופיה", שם אנו פוגשים את מיכה, בעל המקום, שותה קפה עם אחד מהעובדים. מצטרפים. הוא לא מודאג מכך שהמקום ריק. אומר שתמיד בסוף אוגוסט תחילת ספטמבר, החופים מתרוקנים. מיכה איש חזון, מקבלים ממנו הרצאה על חיי

סיור לילי בנתניה, שעה אחר שעה, עד הזריחה ■ באמצע השבוע – מקומות שוממים, מקומות חוססים ■ בשישבת הכל. חוסס ■ פה אין סופעונה, יש פסק־זמן בין קיץ וחגים ■

לילות נתניה. מידרחוב, בתי קפה, פאבים, מועדונים, חוף. יש מקומות יותר שקטים, יש התוססים תמיד, גם כעונה שבין העונות.
צילם: מוטי לוי

הלילה הנתנייתים. מאמין גדול. תוך מספר שבועות, הוא מתכנן לסגור את המקום בזכוכית, גג פיברגלס, אח, רחבת ריקודים ...רק לטנגו ולסלאו. יש לו הומור למיכה, אחד הקירות מכוסה בסירי לילה, הרצפה משובצת במשבצות קלאס, ושלט האומר „מה זה ככה" למקרה שיהיו אי אלו תלונות על הדג...

שתיים לפנות בוקר. חדר הקבלה של מלון „בלו־ביי" נראה נטוש. פקיד קבלה מפוהק מקבל פנינו: „באתם ביום לא טוב", הוא מסביר. נדמה לנו שאנו מפריעים את מנוחת השכנים.

ב„מיני־גולף", אותו בניין דמוי פעמון הנשקף אל הים, יושבות ...ארבע פעילות ויצ"ו. הרבה צחוקים, שלוש מאות גרם „אנטריקוט" לכל אחת מהן. למרי ברנשטיין, אשה גדולה ויפה, יש סנדלריה, רוב הקליינטורה נשים השוחקות את עקביהן כאן. אתם זוכרים, השעה שתיים. בלילה.

בשתיים וחצי אנו פוגשים שוב מכרה ותיקה. פנינה רוזנבלום מלווה את אורחיה למלון. אנחנו, לעומת זאת, עדיין לא הולכים לישון. נכנסים ל„פלזנס", דיסקוטק הממוקם בכיכר העצמאות. דלתות ברזל, שומר חשרן מעכב אותנו, מופיע בעלי המקום. התייעצות. נושמים לרווחה, אנחנו בפנים! אורות מרצדים, פרינס שר את נשמתו, כתריסר זוגות ברחבה, הרבה יפות. צפון אירופה שולט פה, מדליין (23), שוודית תכולת עיניים, מתפנה לרגע מרחבת הריקודים. היא בחופשה, מבלה פה עם ה„בוי־פרנד" שלה, ישראלי שהכירה בחוף.

שלוש. נזכרים שהבטחנו ביקור חוזר ליוכי מ„אורנוס". האוכלוסיה לא גדלה מהביקור הקודם, רק משה ראש קטן הלך הביתה לישון. „אהלן, מה תשתו?" יוכי מחייך. זקן שיבה קצר. אוהב את השעות האלו, יש לו הרבה סיפורים על נתניה. הוא אולי לא המציא את העיר, אבל השעות האלו הן השעות שלו. הרבה סיפורים, רכילות, השמצות. יוכי לא ממהר: „חייב להדליק את השמש לפני שהולך לישון".

ארבע בבוקר. שלהי הקיץ. בשעה כזו כבר אפשר להריח את הסתיו. עוד לילה עומד לפני סיום. נתניה מצוייה בין העונות – קיץ, חגים, חורף.

גידי מרון ■

מקום בצמרת

גולף GTI יומולדת 10 ■ בראש הטבלה כמכונית משפחתית קומפקטית ובעלת ביצועים ספורטיביים ■ המתחרות באותה קבוצה כמעט לקחו ממנה את ההובלה ■ הגולף הפעילה [illegible] חדש ■

פעם הראשונה שראיתי את מכונית הגולף GTI, נהגתי בה. זאת, בזכותו של חבר שעבד בחברת פולקסווגן בלונדון. היא נראתה לי אז גבוהה ורועשת, אבל למרות זאת היא עשתה עלי רושם בלתי נשכח בזכות התאוצה המרשימה, שאיפשרה לי לראות את רחובות לונדון כהרף עין. בתקופה ההיא מכוניות בסדר גודל של הגולף GTI לא היו מגיעות לביצועים דומים: 9.5 שניות מ־0 עד 100 קמ"ש ו־185 קמ"ש מהירות מירבית. למרות הישגים אלה, ספק אם מישהו היה מצפה, שגולף GTI תעשה קאריירה מהירה ללא תקדים. בזכותה של המכונית הזו קונצרן פולקסווגן, שהיה יצרן אפור ופרקטי, שינה את תדמיתו והפך את אופנת מכוניות הספורט – הפתוחות בדרך כלל – למכוניות GTI.

הכיטוי הידוע „זאב בפרוות כבש" לא נולד בשנת 1976, עם הופעתה הראשונה של גולף GTI. כבר 20 שנה קודם לכן היה אותו ביטוי מודבק למספר רב של מכוניות, שהקדימו אותה כמכונית משפחתית קומפקטית בעלת ביצועים ספורטיביים.

המכונית הראשונה שהפגינה כוח בלתי צפוי, למרות צורתה החיצונית, הצנועה, היתה מוריס (ואוסטין) מיני קופר בתחילת שנות ה־60. מכונית זו, שהיתה פחות משפחתית מאחרות, הפכה לאגדה. מספר יצרנים אירופאיים למדו מ־BMC (בריטיש מוטור קורפריישן) ונולדו אז NSU-TT ו־TTS בגרמניה, סימקה ראלי ורנו 8 גורדיני בצרפת, שטייר פוך TR (פיאט 500 אוסטרי בעלת מנוע אדיר) ואחרות. מכוניות אלה יצאו לשוק בסדרות קצרות וקנייתן היתה שייכת להרפתקאה. הן סבלו מחוסר אמינות ומוסכים לא היו מוכנים לטפל בהן. מכוניות אלה לקחו חלק בתחרויות ראלי וירדו מהר מהבמה, לפעמים מוקדם מדי, כמו ב.מ.וו. 2002, שהגירסה הספורטיווית שלה TI 2002 יכולה עד היום להתחרות עם אחיותיה המודרניות.

הגולף הרגילה, שנולדה בקונצרן פולקסווגן כיורשת של החיפושית הניצחית, סבלה תחילה מחוסר תדמית. ביום הולדתה היצרן לא שכח עדיין את הכשלון הצורב של הדגם K־70. התגלה, שמאמץ פרסומי עצום ביותר, לא הצליח לשנות את המצב. כדאי להזכיר שההיסטוריה של ייצור המכוניות לא זוכרת מסע פרסומי כל כך רחב, כזה שהקדים את ה־K־70. היה זה מסע מתוכנן כמו בסרט מתח בתחילה כתבו ש־K־70 המהפכנית שייכת לנ.ס.יו. כקלף אחרון לפני פשיטת רגל סיפרו שפולקסווגן משלמת סכומים אסטרונומיים לנ.ס.יו. בשביל לשמור את האב־טיפוס שלה בכספת. אחר־כך נתנו להבין שפולקסווגן בעצמה החליטה לייצר את ה־K־70 לפי דרישות הציבור ומחוסר ברירה. אמרו עליה שזו המכונית של ה־120. וכשסוף־סוף הופיעה ה־K־70 היא הפתיעה: גדולה מדי וכבדה, אבל בכלל לא כל־כך גרועה. מה שהרג אותה היה דווקא המסע הפרסומי, שקדם להופעתה. מסע פרסומי אגרסיווי שעבד הפוך.

כוח סוס

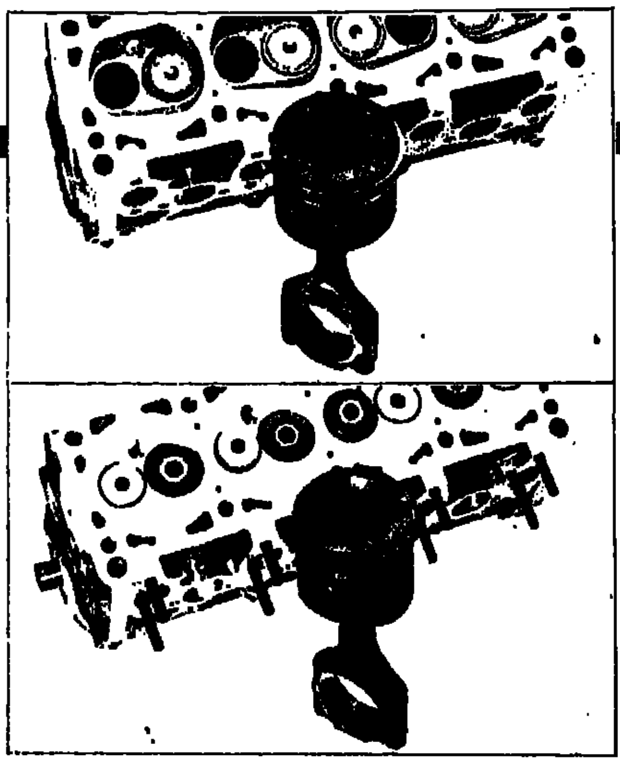

כבר בתחילה קיבלה גולף GTI תפקיד של כרטיס ביקור לגולפים הרגילים, המשפחתיים בלבד. היא הוסיפה תדמית חדשה בפולקסווגן – תדמית ספורטיווית. יצרנה מצא עצמו כראשון בעולם המעצב מכוניות קומפקטיות, משפחתיות, אמינות ונוחות, המתחרות בקלות על אוטוסטרדות עם מכוניות גדולות ויקרות ממנה בהרבה. בגלל הפולקסווגן ובגלל ה־GTI שלו, כל יצרני הרכב הרציניים התחילו לחפש בהיסטוריה פתרונות מקוריים. כתוצאה מכך נולדה קבוצת מכוניות קומפקטיות משפחתיות בעלות אופי ספורטיווי המייצגות את איטליה, צרפת, גרמניה ויפן.

דבר ידוע הוא, שלפני עידן ה־GTI הכרנו שיפורים חצי רשמיים המבוצעים על מכוניות משפחתיות סדרתיות על־ידי המוסכים השומרים על קשר עם בתי החרושת. תמיד אפשר היה להזמין ולקנות מכוניות אופל בגירסת אירמישר, ב.מ.וו. משופרת על־ידי שניצר, קיפכן או אלפין ומכוניות פולקסווגן, ביניהן גם הגולף, „מתוקנות" אצל אוקרסה, אוטינגר ואחרים. מכוניות אלה היו בוודאי יקרות יותר מהמכוניות הסדרתיות. הן היו חזקות יותר ומצויידות היטב באביזרים שונים. הופעתה של גולף GTI בעלת המושבים הספורטיוויים, קפיצים קשים ומנוע מקורי חזק קלקלה בתחילה את העסקים של „המשפרים". עבר מעט זמן ומוסכים אלה למדו לשפר גם את גולף GTI. להוסיף לה כוחות סוס (!), חישוקים רחבים וספויילרים. במקביל למדו לשפר גם את מתחרותיה – את אופל קאדט GSE, פורד אסקורט XR3i, אלפא 33 ואחרות. הגולף GTI אחראית לכל ההתפתחויות האלה.

במשך 10 שנות ייצורה של גולף GTI חלו בה שינויים. בתחילה היתה מצויידת במנוע בעל נפח של 1600 סמ"ק, שהוגדל אחרי שש שנים ל־1,800 סמ"ק. השינוי הזה שינה את כוחו בשני סוסים בלבד (112 במקום 110), אבל גרם לגמישות מסויימת. GTI חדשה מאפשרת נסיעה חלקה בהילוכים גבוהים יותר ובסיבובי מנוע נמוכים, יחסית. גם הצורה החיצונית של גולף GTI השתנתה. הקווים החדשים שלה, כמו הקווים של כל הגולפים פחות חדים. המכונית מרווחת יותר והנוהגים בה כבר לא סובלים משריקת הרוח על השימשה הקדמית, שהיתה בלתי נסבלת במהירויות גבוהות של הדגם הראשון.

שינויים אלה הפכו את ה־GTI למכונית פחות קומפקטית משהיתה. מתחרותיה החדשות בקבוצה, רנו 5 GT טורבו ופיאט אונו טורבו כמעט לקחו ממנה את המלוכה בקבוצה. אך גולף GTI, הכינה להם תרגיל חדש. כשיצאה מפס הייצור באחרונה היו לה מנועים חדשים בעלי 16 שסתומים (4 לכל צילינדר) ובזכות מנועים אלה, המושכים אותה עם 139 כ"ס, היא מתרחקת קדימה בקלות, ומשאירה את מתחרותיה מאחור.

איך תגמר התחרות יוודע לנו רק בעוד 10 שנים. בינתיים מדברים בפולקסווגן על הנעה 4/4 לגולף GTI ועל שני מנועים, המותקנים בה לצורך מירוצים.

אצלנו עשתה גולף GTI קאריירה מרשימה גם בחיים האזרחיים־משפחתיים וגם בחיים הספורטיוויים. מספר רב של גולף GTI 1600 סמ"ק משתתף בהצלחה רבה במירוצי אשקלון המאורגנים במסגרת אליפות המדינה. רמי לנדס, שזכה באליפות בשנה שעברה, נסע בגולף GTI משופרת על ידי צ'מפיון־מוטור־ספורט. גם בעונת הספורט הנוכחית הגולפים שומרים על מקומם בצמרת.

אדוארד אטלר ■

בתצלומים העליונים, ההתפתחות במנוע gti: למטה ראש וכוכנה של דגם ה־1.6 ליטר ולמעלה אותם רכיבים, של המנוע המשופר, 1,800 סמ"ק.

בתצלום התחתון, הגולף gti של אלוף ישראל רם לנדס, במהלך המירוץ באשקלון.
צילם: ירום ליבוביץ'.

באר טוביה

אתר את האתר

פשר כתב־חידה מספר 10:

1. קסטינה. שנת 1887.
2. 1896. 1929. באר טוביה.
3. 1930. מושב עובדים.

1. בפרס ראשון: שיט זוגי בכנרת (בספינות „שייט כנרת בע"מ") וארוחה במסעדת הדגים של עין־גב – רינה ויורם ארגוב, גבעתיים.

2. בפרס שני: יום כיף זוגי ב„חמי טבריה הצעירה" שלחוף הכנרת – יעקב חדידה, חולון.

3. בפרס שלישי: ארוחה זוגית במסעדת היהודית של שמוליק כהן, ת"א, רחוב הרצל 146 – חוה ענבר, רמת־השרון.

4. בפרס רביעי: ארוחה זוגית במסעדה הצרפתי של שף אנטואן „לה־גסטרונום", ת"א, רחוב בן־יהודה 163 – ישראל פישביין, צה"ל.

5. בפרס חמישי: שי יינות משובחים, מתנת יקבי „אשקלון" – ד"ר רנה ייבין, ירושלים.

6. בפרס שישי: ספר מתנת „ספריית מעריב" – ערבה המר, משואות יצחק.

7. בפרס שביעי: ספר מתנת „ספריית מעריב" – יונה שלום, ניר בנים.

8. בפרס שמיני: תקליט מתנת „הד ארצי" – טלי גלעדי, קבוץ מעברות.

9. בפרס תשיעי: תקליט מתנת „הד ארצי" – יובל דרור, חמדיה.

חידה מספר 11:

מוות בביצה

...היו אמנם אנשים בעיר צפת אשר הזהירו את הצירים ואמרו כי הנחלה הזאת – אליה וקוץ בה. כי ביצת החולה קרובה למקום, והחולה מוות בה. שם מקור הקדחת. הנה ילדי הברווים האלה, ילידי המקום, כולם אחוזי קדחת, פניהם ירוקים וטחולים להם נפוחים. ואולם הצירים, וביחוד ר' ... של שולמן, לא אבו שמוע: מה להם ביצה, מה להם קדחת? אנשי צפת אלה, המרבים סרה בארץ, היו בעיניהם כמרגלים מוציאי רִבה. הלא הם, כידוע, שוטמים את רעיון יישוב ארץ ישראל על ידי עבודת אדמה, בפחדם פן יזיק הדבר ל„חלוקה" אשר אליה עיניהם תלויות... אנחנו ניבנה לנו, בעזרת השם, בתי אבן לשבתנו ורפתים לבהמותינו, וחיי אדם נחייה כדרך אנשי תרבות, ונגע לא יקרב באוהלנו, אם ירצה השם.

על הפותרים לענות על השאלות הבאות:

1. המדובר באדמות עליהן עתידה לקום אחת המושבות הראשונות בארץ. מה שמה?
2. באיזו שנה נרכשה שם האדמה ועל־ידי מי?
3. מי היו הצירים שבאו לקנות את האדמה מבעליה הנ"ל?
4. מתי עלו להתיישב על אדמתם?

מ. סייד

פרס ראשון: שיט זוגי בכנרת (בספינות „שייט כנרת בע"מ") וארוחה במסעדת הדגים של עין־גב.
פרס שני: יום כיף (זוגי) ב„חמי טבריה הצעירה" שלחוף הכנרת.
פרס שלישי: ארוחה זוגית במסעדה היהודית של שמוליק כהן, ת"א, רחוב הרצל 146.
פרס רביעי: ארוחה זוגית במסעדה הצרפתית של שף אנטואן „לה גסטרונום", ת"א, רחוב בן־יהודה 163.
פרס חמישי: שי יינות משובחים, מתנת יקבי „אשקלון".
פרסים נוספים:
ספרים – מתנת „ספריית מעריב";
תקליטים – מתנת חברת „הד־ארצי".

את הפתרונות יש לשלוח – רצוי על גבי גלויות – אל „יש לי ארץ", מערכת „גבר לעניין", „מעריב", תל־אביב, מיקוד 200־61, ת.ד. 20010. על הפתרונות להגיע למערכת תוך שבעה ימים מיום הופעת העתון שבו התפרסמה החידה. שמות הפותרים שזכו בפרסים יפורסמו אחת לשבועיים, והודעה נוספת תישלח לבתיהם. עובדי „מעריב" ובני משפחותיהם מנועים מלהשתתף בחידון.

צרכנות נבונה

עמוד זה מוגש ע"י גרין קארד

"מועדון הרהיטים" – לפני שמחליטים!

מועדון חדש יוצא לדרך ומעניק לקוראי "מעריב" תנאים מפתים מענף הרהיטים.
מועדון פעיל ומגוון שמציע לחבריו פרסים והגרלות על כל קניה וממליץ על ה"טופ" שבריהוט.
מדי שבוע תוכלו לקבל מידע שוטף ומעודכן על מיטב יצרני הריהוט הישראלי.
איכות, אמינות, בטיחות – כדאי להתחשב בכל אלה שמדובר על ריהוט.
אז לפני שמחליטים – בודקים, קוראים ומבררים פרטים על החברים במועדון הרהיטים!
ובנוסף לכל גם זוכים בפרסים...
תנאים: כרטיס טיסה לאירופה יוגרל בין הקונים מדי שבוע

המבחר הנהדר של "בת־הגר"

לפני שקונים – כדאי להכנס לעניינים! "בת הגר".
מבחר נדיר של מערכות סלון, חדרי שינה ופינות־אוכל
בסגנון כפרי מעודן ויפהפה. אסור לוותר על ביקור!

אם יש סגנון ריהוט שיכול לכבוש לעצמו לבבות ממבט ראשון, הרי שמדובר בסגנון המבחר של "בת־הגר".
אלה שמתמצאים – יודעים! רהיטי "בת־הגר" מעוצבים במקוריות כובשת, קו עדין ואלגנטי שולט ברהיטים הגפריים־משהו. השילוב בין המודרני המעודן, לבין הקו הכפרי הנקי, מעניק לאולם התצוגה של "בת־הגר" ייחוד מרהיב ביופיו.
הלקוחות מספרים כי מי שקונה ב"בת־הגר" פעם אחת יחזור לכאן שוב ושוב. "זה מתחיל בחדר השינה", הם אומרים, "ונגמר בסלון ובחדרי הילדים... הסגנון של 'בת־הגר' פשוט נהדר!" לא יכולה להיות המלצה טובה מזו...
לקראת החגים מתכננים ב"בת־הגר" מבצעי תשלומים מיוחדים. הפרסים על כל קניה והגרלות הענק של חברת "גרין־קארד", הופכים את הקניה במקום לחגיגה של ממש, אבל הזכיה האמיתית היא כמובן במערכת הריהוט היפהפיה של "בת־הגר". כדאי להתחדש!
"בת־הגר" – פ"ת, קרית אריה (בצומת עץ הזית), טל. 9231178

שומרת הזורע – הסגנון קובע!

בשומרת הזורע לא חוסכים כל מאמץ כדי להגיע ללקוחות
ריהוט של איכות – ללא תחרות!
התוצאות יפהפיות וההישגים מדהימים... האמריקאים יודעים!

על פאר התוצרת הקיבוצית אין צורך להרחיב את הדיבור!
אולם התצוגה הממוזג והענק שבדיזנגוף־סנטר משקף אולי יותר מכל למה מתכוונים כשאומרים "פאר התוצרת".
מבחר מפואר של ריהוט ביתי מעניק אוירה יוקרתית ומיוחדת לאולם התצוגה. מנהלי "שומרת־הזורע" יודעים להדגיש כי במפעלים הוותיקים מקפידים, דואגים ולא חוסכים כמאום כדי להגיש לצרכן את הטוב שבטוב ביותר!
ובחור יצואן מצטיין, שתוצרתו נמכרת ברשתות ענק בארצות הברית, אפשר לסמוך על "שומרת־הזורע". יודעים שם איכות מהי!
הסגנון הנפלא מושפע לא מעט מעץ ה"טיק" הטרופי שמתאים לאקלים הישראלי ונחשב לאמין, יציב ועמיד.
בעתיד הקרוב, לוחשים־מגלים ב"שומרת־הזורע", יגוון המפעל בריהוט צבעוני ומרענן לצעירים.
אפשר להתחיל ולצפות להפתעות החדשות!

החידושים ה"לוהטים" של "חוות הרהיטים"!

"לפני שמחליטים – 'חוות הרהיטים'!" הסיסמה הזו הופכת יותר ויותר לנחלת כלל ציבור הצרכנים. רהיטים עם מגע אנושי ויחס מסור ואישי לכל לקוח הפכו את החווה ל"מרכז עליה לרגל". 1,000 מ"ר (!!!) של תצוגה מגוונת ומרהיבה! יש הרבה מה לראות ו... ללמוד...
האמת היא שמעטים הם המקומות עליהם ניתן לומר בוודאות מוחלטת: "כאן חיים רהיטים!" ביקור חטוף באולמות התצוגה של "חוות הרהיטים", בצומת פתח־תקווה ובצומת ה"צ'ק־פוסט", מספיק כדי להבין – זהו אחד מהמקומות המעטים האלה.

"הטיפול בכל רהיט הוא אנושי ואישי", מסביר אברהם ליפסון, אחד ממנהלי ה"חווה". "כאן מייצרים את המערכות, כאן דואגים לגימור המושלם, לריפוד המיוחד, לאיכות המעולה. מכאן יוצאת המערכת לביתו של הלקוח וכאן דואגים שהיא תגיע בשלמות, ללא פגע וללא כל תלונה – אפילו הקטנה ביותר".
אברהם ליפסון הוא רק אחד מבני משפחת ליפסון השקועים כולם, ללא יוצא מן הכלל בעולם הרהיטים. שלושה דורות של בני כפר אז"ר מקדישים כל רגע פנוי ושאינו פנוי למפעל המשפחתי המשגשג.
וההצלחה כידוע מגיעה לאחר הרבה עבודה קשה. "המפעל מקפיד על שיווק מערכות רהיטים ברמה מושלמת. נמצא כאן רק הטוב ביותר. נקודה." אברהם ליפסון מסביר בהרבה־הרבה להט ורגש. "הריהוט כולו נמכר רק בחנויות היוקרה המובחרות למרות שהמפעל מקבל הזמנות מהמון־המון גורמים... משתמשים רק בחומרי הגלם המעולים ביותר: אלון, אשל ובוק. הקפדה מיוחדת מקדישים ב"חוות הרהיטים" לעיצוב העץ. נותנים לעץ לשלוט במראה ובצורה החיצונית. את התוצאות חייבים לבוא ולראות!
עוד סיבה טובה לבוא ל"חווה" היא הריפוד המיוחד בטלאי־עור. זהו ריפוד חדיש ובלעדי לחוות הרהיטים. "לא תמצאו סגנון ריפוד כזה בשום מקום אחר", מבטיחים לנו לקוחות שהסתובבו כבר הרבה־הרבה ואברהם ליפסון מוסיף: "זהו חידוש מקורי ובלעדי."
המבחר באולמות התצוגה מתאים כמעט לכל דרישה. מהדורות סלון מהודרות, מבחר רחב של פינות אוכל, שידות, ויטרינות, מזנונים ועשרות פריטים משלימים – כולם־כולם בטעם טוב, עם הקפדה על כל פרט קטן... השלמות "מדברת" מתוך הריהוט!
לקראת החגים מציעים ב"חוות הרהיטים" גם מגוון אדיר של כורסאות טלויזיה יפהפיות – במחירים מיוחדים לוועדי עובדים ו... גם לבודדים...
לגברים שביניכם כדאי לדעת: מי שמגיע ל"חוות הרהיטים" כדי לראות – חייב לקנות! המחירים הסבירים והמערכות הריהוט שפשוט מבקשות ממך לשבת עליהן אינם מותירים כל ברירה... כדאי לקחת בחשבון!
תנאי האספקה של "חוות הרהיטים" נחשבים לנוחים ולמהירים ביותר בארץ אבל זהו כבר נושא לכתבה נפרדת!
"חוות הרהיטים" – כדאי לבקר, לראות ולהתרשם לפני שמחליטים!

מועדון הבניה 86'

לקוראי מעריב

כרטיס טיסה לתערוכת הבניה ב-גרמניה

פרטים נוספים ותנאי השתתפות - בבתי העסק והחברות.

מוגש בחסות חברת גרין קארד

תל אביב והמרכז 03-203395-6

אשדוד 055-24910

באר שבע והדרום 057-78035

ליטאל LITEL מעצבי פנים

יעוץ - ביצוע תוכניות שיפוצים תוספות

רחובות - ויצמן 9 טל. 08-470292

תווך אלון - בית העסק המובחר 86' - משרד לתווך, מכירות והשקעות בהנהלת עמוס את אבי. אשקלון - בית גור, רח' הרצל 34 טל. 29896-29022

קמחי סחר בע"מ - חומרי בנין קרמיקה ואינסטלציה סניטרית. באר שבע, עמק שרה, רח' הפלס 9 טל. 057-32172, 37856

עבודות עץ בע"מ - ★ דלתות חמדיה ★ מרצפות שדות ים ★ שיש סיון ★ ריצוף גן ואריחים ★ חלונות גג — קוקיה ★ נגב קרמיקה ★ צבעי עץ ופרזול. פנחס החוצב 85/28 טל. 057-75397

הארזים באר שבע בע"מ - עצים, רעפים ומרצפות אלון. באר שבע — קרית יהודית, טל. 71282

שיש גרניט - אלי - נתן. עיבוד שיש וגרניט למטבחים וציפוי בנינים. א. התעשיה ב"ש, 057-30151

שיפוצים - שיפוצים וצבע, זיפות גגות, גדרות ומעקות, ציפוי מרמרינה. רחובות, שעריים, הרצל 83 טל. 08-455969

אלימלך מקס (25 שנה) - שיווק ועיבוד ברזל בנין. אילת - א. תעשיה, טל. 059-78856. ב"ש - א. תעשיה, טל. 057-74933

אשורית בע"מ - מפעל לעיבוד עץ. משרד: רח' שלושת בני עין חרוד 52, טל. 79266. מפעל: עמק שרה, רח' הפלדה, טל. 75327

גגות זוהר - קבלן לנגרות גגות. דקורציה וגן. הרבד הקסמים 38. טל. בגורב 418320

חיפה 04-674365

בזק חצור בע"מ - ★ מסגרות כללית ★ סככות ומבנים ★ גדרות סורגים ★ תכנון ובצוע. א. תעשיה רעננה, טל. 052-34028

נאות עדן לבניין - גבס השרון

נתניה והשרון 053-42462

פתח תקווה 03-907689

אבן - אנרגיה סולרית - התקנת דודי שמש וחשמל. באר שבע - מסג' אונוקו טל. 057-72022

אלום רז - מפעל עבודות אלומיניום לבנין. באר שבע — עמק שרה (ליד הדיראן) 057-70398

אזרד בע"מ - אביזרים וחומרי חשמל למבנה, תעשיה, ותאורת חוץ. באר שבע, בית האשל, טל. 057-78187

נגאורגה - דודי שמש וחשמל, דלתות רב-בריח. כפ"ס — טשרניחובסקי 26 טל. 052-22459. פ"ת — הובבי ציון 16 טל. 908444

★ שיפוצים ותוספות למוסדות מפעלים פרטיים. משרד: שמחה הנציב 16, טל. 053-36049. מחסן מכירות: נגריה מטבריה, אזורית רח' אורט 11 טל. 053-24435

אבן חן יצחק - יעוץ, תכנון ובצוע אדריכלות פנים וחוץ. אל תתרוצץ, פנה אלינו ותבקש הכל! עברנו לשד' הציונות 114, טל. 04-337743

זכוכית 2000 - מבחר ענק של זכוכיות ומראות קריסטל פזות (שיפועים) בקצות הוראות. חלוצי התעשיה 12 — מפרץ חיפה. טל. 04-720824, 722974

עבודות נגרות בע"מ - א. תעשיה בני חנן, ת.ד.

שיש עוז בע"מ - בצוע עבודות שיש ★ מטבחים ★ בתי כנסת. פ"ת, עמל 38, טל. 03-9226425

אשר חומרי בנין - מבחר גדול של אביזרים ביתיים, חומרי בנין, חשמל וצבעי טמבור. מרכז מסחרי גבעת שביון טל. 348597

משה זילברשטיין - מכירת דיקטים ולבידים, חיתוך לפי מידה הדבקת קנטים ע"י מכונה. פתח תקוה — סטרומה 9, טל. 906382

טושי המעסה

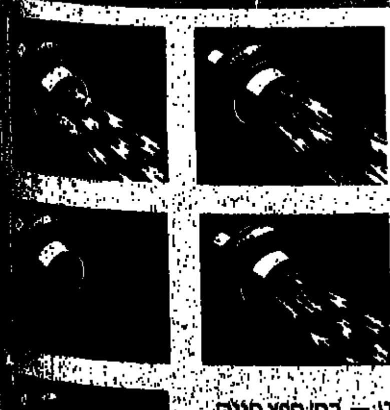

מקלחת מעסה, מכשיר מרגיע, מחייה, מרגש, מהנה. לא עוד מקלחות כמו שאנו רגילים

יבואן: מוצרי חץ - גבי גרינפלד - הירקון 73 - טל. 780966 בני ברק

ניתן להשיג בחנויות הרים: קניון רי"ג, כלבו שלום, ירושלים: בן עמי — רח' ישעיהו 19, פתח-תקווה: ש. רפפורט — רח' חפץ חיים 9, שותפים בע"מ — רח' ז'בוטינסקי 96, ת"א: סבן — שכ' התקווה, אצל 21, מגנחיים — רח' המלך גורג' 29, רי"ג; בבוף — רח' ז'בוטינסקי 36, בונתן — דרך אבא הלל פינת מודיעין, יהוד: רן נפתלי — קבוץ גלויות 11, כלבו טכני גירון — רח' קיבוץ גלויות 75, טופולקסי ובנו, מפרץ חיפה, חרצליה: עותון — אחד העם 21, בני ברק: צוציקס — רח' ירושלים 65, חיפה: א. בהן — רח' מוריה 52, קובי גוטמן — רח' הרצל.

מועדון הרכב 86

כרטיס טיסה ל- „Grand Prix"

פרטים נוספים ותנאי השתתפות - בבתי העסק.

מרכז החלפים אשדוד

בהגרלה מס' 5 של מועדון הרכב 86' זכתה בכרטיס טיסה לי"גרנד פרי" גבי אלימלך שולה מתל-חנן

שקנתה בחיפה-רדיו

תל אביב והמרכז 282781, 203396

טוצור!!! - מבצעי מכירות מפתיעים: ★ צמיגים רדיאלים כחול לבן ★ צמיגים תוצרת חוץ ★ שרותי איזון גלגלים ★ גינטים מגנזיום לכל סוגי הרכב ★ הכנת הרכב לטסט. ביטון ניסים ובנו וג"א — המוסך 1 טל. 333511

מוסך אלשייך יחיא - מומחה לכיווני פרונט, ישור מתלים, איזון גלגלים אלקטרוני. ת"א - בן אביגדור 17 טל. 339295

מוסך המהדר - פחחות וצבע לכל סוגי הרכב ★ צביעה בחדר אטום ★ נסיון 30 שנות עבודה. ירושלים — יד חרוצים 14, תלפיות (בחצר פולגת) טל': 02-714903 אלי זוהר

מוסך מסמיה בע"מ - מוסך מורשה לתיקוניו כלליים. צמת מסמיה טל. 055-83568

אורנון - שווק מצברים וחלפים, חלפים חשמליים משופצים לכל סוגי הרכב. ירושלים — א.ת. תלפיות (ע"י תכן) 02-717322 714961

מוסך מוסיקו - שרות מוסמך לאלפא רומאו, תקון כל סוגי רכב. ירושלים — תלפיות, בעלי המלאכה 8 טל' 716321

אלי את שלווה - יבוא חלקים חדשים ומשומשים לרכב על כל קניית מנוע — הרכבה חינם. ירושלים — הרכב 4, 02-723272

צמיגי דודו - שרות לילה מיוחד, איזון גלגלים ממוחשב. ירושלים א.ת. תלפיות (ליד דינמומטר) טל. 02-711361

בריזה - סוכן בלעדי למזגני אלכס ורב-קר למסחריות. ירושלים, א.ת. עטרות, טל. 02-853707

רדיו רבי - ★ מבחר גדול של רדיו ורדיו-טייפ. ★ מערכות אזעקה ★ מבחר מגוון של אביזרים לרכב במחירים ללא תקדים! ים, אגריפס 84 (מאחורי מסעדת סימה) טל': 02-244133

בני ברק - תחנת דלק ומוסך בע"מ, רח' ז'בוטינסקי 60

חיפה רדיו - ★ מערכות סטריאו יוקרתיות לרכב מהדגמים החדישים ביותר. ★ איכות שמיעה מעולה. ★ מערכות אזעקה לרכב עם שלט רחוק. ★ חלונות חשמליים ונעילה מרכזית. ★ כיסויים ★ שטיחים ★ פסי מגן ★ ספוילרים. ★ מתקני הגנה לרדיו. שיבת ציון 11, חיפה, טל. 04-667556

חיפה 04-674365

מכון מוסך אוטו טסט - מוסך מורשה לתו סובארו, מפרץ חיפה טל' 726234

חולון 907631

"אונו" פז - תחנת דלק בע"מ ★ תדלוק ★ סיכה ★ רחיצה ★ אביזרי רכב. מכבדים ישראכרט וגרין-קארד. דרך לוי אשכול 177 ק.אונו טל. 353138

באר שבע 057-78035

מוסך הנוצץ דוד - ★ פחחות ★ תיקוני פיברגלס (בלעדי) ★ צביעה בתנור. באר שבע — א. התעשיה

מוסך האחים כהן - שרותי מכונאות רנו, א. תעשיה (מול בניית קריסטל) ב"ש — טל. 057-76316

מוסך ש.ר.ד.ד. - שרותי רכב פורד בהנהלת אלי לוי. ב"ש — דרך חברון 8 טל' 057-39178

מוסך שמעון סרויה - פחחות וצבעות, א. תעשיה (מול בניית קריסטל) ב"ש — טל. 057-77120

הבלם בנגב בע"מ - יצור וחידוש מכללים לרכב. ב"ש — א. תעשיה דרך חברון טל' 057-39448-74077

רפי את גרשון - חשמלאות רכב בע"מ. רח' הנגרים 12 טל. 057-74782

אקספרס אוטו-ריפוד - צלונים, סככות, ריפוד מכוניות, ברזנטים, בידוד מנועים נגד חום ורעש. א. תעשיה נתניה, פנקס דוך 6.

חלקי חילוף חדשים ומחודשים, לכל סוגי הרכב, כולל חלקי חשמל ואביזרים. מכבדים ויזה, ישראכרט וגרין קארד. אזור התעשיה חדרה טל. 30859, 063-31462

נתניה 053-42462

רדיאטור חדרה - מכירה, תיקון וחידוש רדיאטורים ואגזוזים. חדרה - א.תעשיה ת.ד. 175 טל' 063-33706

מוסך דור בע"מ - מורשה סוברו SUBARU, תיקוני רכב כלליים. א. התעשיה באר טוביה טל. 055-86170, 70996

מרכז החלפים - חלקי חילוף משומשים לכל סוגי הרכב. צומת מסמיה טל': 055-83077

אשדוד 055-24910

מוסך רז - רווה את נביאן, פחחות וצביעת רכב. בתנור בצבעים אורגינליים. מוסך מורשה לתאונות קשות. הרכבת אטומים. אזור תעשיה ק. מלאכי טל' 055-82688-83666

מוסך מרדכי לפחחות רכב - ★ ביצוע כל עבודות פחחות לרכב. ★ תיקוני פיברגלס. ★ שרות מהיר ואדיב. נתניה א. התעשיה טל. 053-38946

מוסך אבי - איכות ללא תחרות • מכונאות רכב • הכנה לטסט • שיפוצי מנוע. א. תעשיה חדרה טל. 063-33721

מוסך אלון - אוטובוסים ומיניבוסים, חלקים מקוריים ומשופצים (גירים, מנועים, סרן קדמי). גדרה, רח' הרצליה טל. 055-91725, 94251. שרות מרצדס 307, 309, 302, 608, 217. בהנהלת נוימן יוסף

מוסך אגרוגת - תיקונים כלליים לרכב, טרקטורים ומלגזות. מורשה לפורד. א. תעשיה ק. גת (מול פולגת) טל. 051-881601

מוסך סוברו - ★ מורשה ע"י יפאוטו. שרותים כלליים ותיקונים, חלקי חילוף אורגינליים. מוסך "רפי עמירה" — 051-24304. אשקלון — א. התעשיה, ע"י בית הסוהר 24701

מוסך מורשה - טיפולים ותיקונים: פורד, אוסטין, סוזוקי, ג.מ.ס. אשקלון — מול בית הסוהר טל' 051-24431

משה — קור - ★ קירור ★ מיזוג אויר ★ מיזוג אויר לרכב. התקנה ושירות. 5% הנחה. חדרה — הנשיא 10, טל. 063-36231

אור בע"מ - צמיגים, תיקונים, א. התעשיה נתניה טל. 053-272...

השלושה מכון לאגזוזים - א. תעשיה חולון, רח' הפלד (פינת המלאכה) ליד תדיראן, טל. 5560195, 5592217

צמיג בן - אליהו דוד ● מכירת צמיגים וחידוש ● שרות תקרים ● איזון גלגלים אלקטרוני. אשקלון רח' צה"ל, טל' 051-27637

חשמלאות רכב "אוניברסל" - שרות לכל סוגי הרכב. אשקלון — א.ת. רח' צה"ל טל' 051-23271

מוסך רנו חדרה - בהנהלת אלי בן דוד ★ טיפולי 10,000 ו-5,000 ★ בדיקה לפני קניה ★ תיקונים וטיפולים ברנו וסוברו. חדרה, א.ת. רח' יוסף מוזר טל' 063-36275

צמיגי אליאנס — שמשון, תיקון תקרים, איזון. חדרה — טל. 063-30904